

EDITIONES ARCHIVII ET BIBLIOTHECAE
S. F. METROPOLITANI CAPITULI PRAGENSIS
OPUS XXI.

SUPPLEMENTUM TERTIUM

AD

SERIEM PRAEPOSITORUM,
DECANORUM, ARCHIDIA-
CONORUM, ALIORUMQUE
PRAELATORUM ET CANO-
NICORUM S. METROPOLI-
TANAE ECCLESIAE
PRAGENSIS.

CONQUISIVIT

Dr. ANTONIUS PODLAHA.

PRAGAE 1928.

SUMPTIBUS S. F. METROPOLITANI CAPITULI PRAGENSIS.
TYPIS OFFICINAE TYPOGRAPHICAE V, KOTRBA.

Ad pag. 89 Nr. 574 lege **Lucas Hládek** loco Lucas Madeck. Adde: archidiaconus Horssoviensis, magister, professor praemonstratensis ordinis in monasterio Lucensi in Moravia (secundum Frind in monasterio Strahoviensi), 1445 legatus capituli metrop. necnon Georgii de Poděbrad Romae. Purgavit Romae nationem Bohemicam a calumnia, regem Ladislaum a Georgio veneno interfectum esse. Defendebat Georgium etiam coram Calixto papa. Johannes de Lichtenfels, praepositus ecclesiae B. Mariae in coemeterio Romae in litteris Georgio 3. Aprilis 1458 datis testatur, quomodo Lucas Bohemos contra columniatores tuebatur. Cosmas de Monte Ferrato colloquebatur cum eo tempore festorum paschalium in bibliotheca sua et ostendit ei rosam benedictam necnon et benedictum ensem, quem papa Georgio transmittere voluit. Cfr. „Hist. Darstellung des Ursprungs und der Schicksale des kön. Stiftes Strahow“ I. Periode 100; Urbánek, Čes. dějiny III., 53, 57, 167.

Ad pag. 115 post Nr. 660 adde 660^b **Augustinus Moravus, Olomucensis (Käsenbrot)**, n. 1467, utitur titulo „juris pontif. doctor, Olomucensis et Brunnensis praepositus, metropolitanaeque Pragensis ac utriusque Vratislaviensis ecclesiarum canonicum“ (in „Antilogion Guarini et Pogii de praestantia Scipionis Africani“, 1512; ita titulatur etiam in Eckii „Panegyricus“ 1511); secretarius cancellariae regis Wladislai II., obiit 1513 qua praepositus Olomucensis. Cfr. Ottův Slovník naučný XIV., 17; Jos. Truhlář, Humanismus a humanisté v Čechách za krále Vladislava II., 64, 180, 183.

Ad pag. 169 Nr. 778 **Joannes Christophorus Reinheldt** et Suppl. I., pag. 8. adde scriptum:

*

FAX VERITATIS. Das ist: Fackel oder Morgen-Liecht der Wahrheit, So denen Budissinischen an- und auffgestecket und vorgetragen worden, Von CHRISTOPHORO IOANNE Reinheld von Reichenau, der Ertz-Stuel und Haupt-Kirchen S. Viti, der Königlichen Capellen Aller Heiligen in dem Königl. Residentz-Schloss Prag, wie auch zu Budissin Dohm-Dechant, und Prediger. Gedruckt im Jahr 1661. 8 ff. in 4°.

Ad pag. 220 Nr. 793 **Paulus Theophilus Proxa de Pressa**. P. Joannes Miller S. J. in „Historia Provinciae Bohemiae S. J.“ (MS) pag. 3183: „Anno 1693 Pragae obiit Paulus Thophilus Proxa de Presse, Metropolitanae Ecclesiae canonicus, vir universae archi-dioecesi priscae pietatis ac fidei novum exemplum. Societatis Jesu honorem imperteritus ubique tuebatur, etiam cum odio sui. Tandem plurimis virtutibus ornatus a Nostro ad iter aeternitatis comparatus inter admirabiles divinae charitatis affectus pie obiit 2. Jan. Grata Domus Professa de viro hoc sic scribit: ‚Quid ille, quantumque in domum hanc beneficiorum contulerit, non facile dictu est; sane vix hebdomas fluebat, quâ nobis non aliquid notabile ex ejus penu afflueret, et ne quidem verba sibi pro beneficiis referri volebat. Nobis imperabat silentium, et solis ipse benefactis loquebatur. Quo paupertati nostrae plura conferebat, eo magis praecipiebat ea nesciri. Magistrorum labores plurimi faciebat, et crebris muneribus praemiabat.‘“

Ad pag. 220 Nr. 795 **Tobias Joannes Becker**. Scriptum sub Nr. 2. accuratius describitur hoc modo:

QUINQUE LAPIDES LIMPIDISSIMI DE TORRENTE. Das ist: Fünff sehr glatte Stein, aus dem Bach der Göttlichen Gnaden, Mit welchen LEOPOLDUS MAGNUS Römischer Kayser, Als ein anderer David, den hoffärtigē Goliath den Türken, in das Haupt geworffen, und ihn tödtlich verwundet. So durch fünff nachfolgende Sieges Predigen vorgebildet werden, die in der Ertz- Stuhl- und Haupt-Kirchen St. Veits zu Prag, bey Hochadelich- Geist- und Weltlich-Volckreicher Versammlung, Gott zu Lob und Danck gehalten worden. Von TOBIA JOANNE BECKER, oberwöhnter Kirchen St. Veits Thumbherren, und Thumb-Predigern; Anjetzo aber in Druck gegeben, und in allerunterthänigstem Gemüth dediciret worden. Cum Licentia Superiorum. Gedruckt zu Prag bey Johann Carl Gerzabek, 1688. 7 ff. sine num + 107 pag. num. in 4°.

Dedicatum caesari Leopoldo.

I. „Erste Lob- oder Danck Predig, so am Tag der Kirch-Weyhung St. Veits zu Prag in der Ertz-Stuhl und Haupt-Kirchen den 3. Octobris, anno 1683 gehalten worden: Wegen glücklicher Würckung des ersten Steinwurffs, von David, das ist Leopoldo I. vor der Kayserlichen Residenz-Stadt Wienn, als selbige Anno eodem: den 13. Septembris, mit gröstem Verlust und Spott der Türckischen Macht, entsetzt worden“. -- II. Andere Lob- oder Danck-Predig: So am Fest des Allerheiligsten Nahmens Mariae (welches dazumahlen aus Anordnung Ihro Päbstlichen Heiligkeit Innocentii XI. in denen Kayserlichen Erbländern, zum erstenmal celebriret wurd) in der Haupt-Kirchen Sancti Viti zu Prag, Anno 1684. den 9. Septembris gehalten worden, wegen glücklicher Würckung des andern Steinwurffs von David (das ist: Leopoldo I.) nahe bey der Vestung Gran, und dann vor der Vestung Neuheüsl: Alsdort der Türck geschlagen; da aber die Vestung mit stürmender Hand eingenommen worden“. — III. „Dritte Lob- oder Danck-Predig: So am 19. Sonntag nach Pfingsten Anno 1685. in der Ertz- Stuhl- und Haupt-Kirchen St. Veits zu Prag, den 21. Octobris gehalten worden, nebst folgendem Te Deum Laudamus wegen höchst erwünschter Geburth Caroli etc. Ertz-Hertzogs in Oesterreich, mittelst welchen, von David, das ist Leopoldo, der dritte Steinwurff zu gänzlicher Vertilgung des Türkischen Goliaths geschehen wird“. — IV. „Vierte Lob- oder Danck-Predig, So am dritten Sonntag des Advents Anno 1686. in der Ertz-Stuhl und Haupt-Kirchen Sanct Veits zu Prag, den 15. December, nebst folgendem Te Deum Laudamus gehalten worden: Wegen des vierten glücklichen Steinwurffs, von David, das ist Leopoldo, vor der Haupt-Stadt Ofen, und ferners, durch die gantze Campania, in das hoffärtige Haupt des Türkischen Goliaths.“ — V. „Fünffte Lob- oder Danck Predig, so in der Ertz-Stuhl und Haupt Kirchen St. Veits zu Prag, Anno 1688. den 3. Octobris gehalten worden, wegen glücklicher würckung des fünfften Steinwurffs, von David, das ist Leopoldo dem Grossen Römischen Kayser, in das hoffärtige Haupt des Türkischen Goliaths, vor der importirlichen Vestung Grichisch Weissenburg, als selbige den 6. Septembris Anno ut supra, mit stürmender hand erobert und eingenommen worden.“

Pag. 222 ad Nr. 5 adde:

Trost- und Schräck-Spiegel der Göttlichen Allmacht, so der jetzigen verkehrten, verwirrten, in Unruh und Waffen stehenden Welt vorgestellt wird in gegenwärtigen Feyertags-Predigen, worinnen sich sowohl hohen als niedrigen Stands Personen, Gerechte und Ungerechte, beschauen mögen; Die Gerechte auf Gott Vertrauende, und um der Gerechtigkeit willen Leidende zwar, zu ihrem höchsten Trost der Seelen: Die Ungerechte Gott und seiner Gerechtigkeit widerstre-

bende, und in Unbussfertigkeit verharrende Welt-Menschen aber, zu heilsamen Schrecken, wordurch sie Mittels der Buss entgehen mögten zukünftigen erschrocklichem Untergang: durch Tobiam Joannem Beckern, Thumherrn, Thum-Predigern, und Praelatum Scholasticum in der Ertz- Stuhl- und Haupt-Kirchen zu Prag bey St. Veit geprediget, Anitzo aber in Druck gegeben, und im allerunterthänigstem Gemüth zugeeignet worden. Nürnberg, verlegt Johann Christoph Lochner. Anno M.DC.XCVII. (1697.)

Ad pag. 251 Nr. 811 **Georgius Joannes Libertinus**. Adde: Effigies eius in sacristia ecclesiae decanalis Raconicensis (cfr. „Soupis památek“ XXXIX., 184); eo impulsore aedificata est Rakonicii capella s. Rochi (ib. 198).

Ad pag. 264 Nr. 817 **Joannes Andreas Kneisel**. Adde scriptum:

3. Christus eucharisticus similis factus Pelicano solitudinis pullos suos protegenti, pascenti, et sanguine suo revivificanti, juxta illud Psalmi 101. v. 7. Similis factus sum Pelicano Solitudinis. Sub pedilavio in coena Domini, In Sacra Metropolitana Ecclesia Sancti Viti panegyri adumbratus, a Joanne Andrea Kneisel, in Alma Caesarea Regiaque Universitate Carolo-Ferdinandea Pragensi Sacro-Sanctae Theologiae Doctore, et praefatae Sacrae Metropolitanae Ecclesiae Pragensis Canonico, et Ecclesiaste. Anno M. DCC. XLV. Die 15. Aprilis. Vetero-Pragae, in Aula-Regia, Typis Archi-Episcopalibus. 8 folia form. 19.5 × 31 cm.

Ad pag. 267 Nr. 820. **Antonius Joh. Wenceslaus Wokaun**. Adde scriptum:

3. Quam par, tam dispar Incarnati et (sub speciebus panis ac vini) velati Verbi Mysterium. Die Coenae Domini Sub annuis sacri pedilavii Solemniis e suggestu S. Metropolitanae Ecclesiae ad S. Vitum in Castro Pragensi expensum: ab Antonio Joanne Wenceslao Wokaun, in Universitate Carolo-Ferdinandea Pragensi SS. Theologiae Doctore, Proto-Notario Apostolico, Sanctae Metropolitanae Ecclesiae Ecclesiae ad Divum Vitum in Castro Pragensi — nec non antiquissimae Collegiatae ad SS. Cosmam et Damianum Veteris Boleslaviae Canonico, Reverendiss. ac Celsiss. S. R. I. Principis, Domini Domini Archiepiscopi Pragensis, (Tit.) Vicario in Spiritualibus Generali, et Officiali. Vetero-Pragae, in Aula Regia impressum apud Franciscum Carolum Hladky, Typographum Archi-Episcopalem, Anno MDCCXLVII. — 9 fol. form. 20 × 32 cm.

In fine adde:

Anno 1746 dedicavit ei Josephus Los „Theses“ suas imagine „Lapidatlo s. Stephani“, quam Johannes Daniel Hertz delineavit,

sculpsit et excussit Augustae Vindelicorum, ornatas, in sericis impressas, grandis dimensionis: 96×92 cm; sub imagine in medio legitur inscriptio: „Assertiones ex universa philosophia, quas Honori et Venerationi Reverendissimi, Amplissimi et Eximii Domini, Domini ANTONII IOANNIS WENCESLAI WOKAUN In Universitate Carolo-Ferdinandea Pragensi SS. Theologiae Doctoris, Proto-Notarii Apostolici, Sacrae Metropolitanae Ecclesiae ad S. Vitum in Castro Pragensi, nec non Antiquissimi Capituli Vetero-Boleslaviae ad SS. Cosmam et Damiani Canonici, Reverendissimi ac Celsissimi S. R. I. Principis Domini, Domini Archi-Episcopi Pragensis, S. Sedis Apostolicae Legati Nati (: titul :) in Spiritualibus Vicarii Generalis et Officialis, Domini, Domini Mecaenatis Faventissimi In Celeberrimo Archi-Episcopali Collegio ad S. Adalbertum Praegae Submississime Dicatas Praeside P. AUGUSTINO TEPPER, Sac. Exempti Ord. Cisterc. Regii, et Antiquissimi Monasterii B. V. MARIAE de Wellehrad Professo, in praenominato Collegio AA. LL. et Philosophiae Professore Ord. Solemniter defendendas suscepit R. Eruditus D. Iosephus Los Boemus Neudorffensis, AA. LL. et Phliae Baccalaureus ac Auditor. Annô MDCCXLVI. die . . . Horis . . . meridiem consvetis.“ In medio inscriptionis est insigne generis Wokauniani: duae percae (perca = okoun, Barsch). Vide tab. II.

Ad pag. 270 Nr. 821. **Joannes Michaël Hertsch de Hertenfeld.** Adde scriptum:

3. Die ohne Erb-Sünd empfangene Mutter Gottes Maria am Hohen Fest Ihrer Unbefleckten Empfängnuss, an welchen Tag die in dem von Ihro Kayser- und Königlichen Majestät Maria Theresia Neuaufgerichten Königlichen Stift im Königlichen Prager Schloss Präch-tige Einführung deren Hoch-Adelichen Stift-Dames vorgegangen ist. In einer kurtzen Lob-Rede vorgestellt Von Joanne Michaële Hertsch, der Königlichen Haupt-Kirchen bey St. Veit ob dem Königlichen Prager-Schloss Canonico. Im Jahr Christi 1755. Prag, gedruckt in der Carolo-Ferdinandeischen Universitäts Buchdruckerey bey St. Clement. Fol. 5 form. 20.3×34 cm.

Ad pag. 274 Nr. 823. **Antonius Petrus liber baro Přichovský de Přichovic.** Adde scriptum:

Jesus Christus generis humani Salvator, majusne humilitatis ad nos exemplum: Linteô praecinctus in Coenaculo ad lavandum? An Purpurâ vestitus in Lithostroto ad moriendum pro Salute mundi? Laudationis anniversariae humile argumentum: quod die Coenae Domini sub solenni pedilavii caeremonia e Suggestu Sanctae, Regiae Metropolitanae Ecclesiae ad S. Vitum in Castro Pragensi sub veneratione profundissima Augustissimae, potentissimae ac sacratissimae

Romanorum Imperatricis Mariae Theresiae, Germaniae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniae Reginae, Archi-Ducis Austriae &c. &c. &c. Dominae Dominae Clementissimae proposuit Antonius Petrus Przychowsky L. B. de Przychowitz, In Universitate Carolo-Ferdinandea Pragensi SS. Theologiae Doctor, Gothalii ad S. Georgium Martyrem in Hungaria Abbas Infulatus, et Regni Ejusdem Praelatus, Sanctae Regiae Metropolitanae Ecclesiae ad S. Vitum Canonicus Regius et Ecclesiastes; Collegiatae Regni Bohemiae Capellae ad OO. SS. in Castro Pragensi Decanus Capitularis, ad S. Apollinarem pariter Decanus, Inclytae Deputationis D. D. Statuum, nec non Reverendissimi Archi-Episcopalis Officii Assessor, Dominus in Zbuzan et Chotesch. Die 26. Martii. Anno 1750. Vetero-Pragae in Metropoli Bohemiae, In Aula-Regia apud Franciscum Carolum Hladky, Archi-Episcopalem Typographum. — 14 ff. form. 20·5 × 33 cm.

Ad pag. 276 Nr. 824. **Josephus Antonius Hořický (Horziczky)**. Adde scriptum:

Altitudo Divitiarum Sapientiae et Scientiae Dei, (a) Quae abscondita est in Augustissima Evcharistia, Quam praedestinavit Deus ante Saecula in Gloriam nostram: (b) Adoptionis in terris, et Benedictionis in Caelis, Per quam vocamur ad Vitam. Sermone panegyrico proposita, stylo scripturistico exposita, sub anniversario pedilavio in Sacra Metropolitana Basilica Pragensi ad Divum Vitum Martyrem asserta a Josepho Antonio Horziczky, Ejusdem Sacrae Metropolitanae Ecclesiae Pragensis Joanneo Canonico, et Ecclesiaste, SS. Theol. in Universit. Carolo-Ferd. Prag. Doctore, Proto-Notario Apostolico Jurato, nec non antiquissimae Collegiatae ad SS. Cosmam et Damianum Vetero-Boleslaviae pariter Canonico. Die Octava Aprilis Anno Domini 1751. (a) Rom. C. 11. (b) I. Corint. C. 2. v. 7. Impressum Vetero-Pragae apud Franciscum Carolum Hladky, Typographum Archi-Episc. — 8 fol. form. 20·5 × 33 cm

Ad pag. 281 Nr. 828. **Franciscus Joannes Hieronymus Barton**. Adde scriptum:

7. Oratio Unici Verbi Nempe: Verbi Patris Aeterni, Semel locutus est Deus. Ps. 61. v. 12. Ex Patre ante omnia saecula nati. Concil. Nicae. In utero Virginis Sacratissimae de Spiritu Sancto Incarnati, et nobis in Coena magna, seu Convivio Eucharistico in cibum dati. Didac. de Japes Episc. tart. Ser. de Euch. 2. fol. 32. in med. Caro mea vere est cibus, et Sanguis meus vere est potus. Joan, 6. v. 56. Pro Unione cum hominibus ad Patrem perorantis. Ego pro eis rogo, Pater Sancte serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi, ut sint unum sicut nos, sicut tu Pater in me et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint. Joan. 17. v. 21. 22. Non enim satis fuit homo fieri, colaphis caedi,

et jugulari, verum et semetipsum nobis commiscet, et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum efficit Corpus — Hoc nos pascimur, huic nos unimur, et facti sumus unum Christi corpus et una caro. S. Joan. Chrysost. tom. 4. homil. 60. ad populum Antioch. post. init. fol. 209. Quam Feria 5ta Majoris Hebdomadae Anno 1754. sub avita solemni pedilavii caeremonia e suggestu Sanctae Regiae Metropolitanae Ecclesiae Proposuit Franciscus Joannes Hieronymus Barton, S. S. Theologiae Baccalaureus Formatus, Sanctae Metropolitanae Ecclesiae ad S. Vitum in Castro Pragensi Canonicus Joanneus. Vetero-Pragae in Aula Regia apud Franciscum Carolum Hladky, Archi-Episcopal. Typographum. — Fol. 9 form. 20.5 × 31.5 cm.

Ad pag. 284 Nr. 832. **Franciscus Xaverius Tvrđý.**
Adde scriptum:

Aqua manibus Salvatoris missa in pelvim virtutis christianae magisterium. Et convivae eucharistico quam Paulus jubet probationis speculum olim in coenaculum Solymaeum salubriter allata hodie sub annua lotorum pedum memoria e suggestu Sacrae Regiae Metropolitanae Ecclesiae Pragensis paraphrasi oratoria humiliter proposita a Francisco Xaverio Michaele Tvrđy, SS. Theologiae Baccalaureo formato Ejusdemque Sacrae Metropolitanae Ecclesiae Canonico Joanneo nec non Reverendiss. Archi-Episcopalis Consistorii Assessore. Aera Christiana MDCCLVIII. die 23. Martii. Vetero-Pragae. In magna Aula Carolina typis Catharinae Labaunianae Viduae. Factore Ernesto Jacobo Haselmann. — Fol. 8 form. 21.2 × 33.8 cm.

Ad pag. 285 Nr. 833. **Georgius Adamus Englerth.**
Adde scriptum:

Oratio de incruento Novae Legis Sacrificio ejusque Repraesentatione. In anniversaria Coenae Domini solemnitate sub sacri pedilavii caeremonia e suggestu Sacrae Metropolitanae Ecclesiae Pragensis ad Divum Vitum Martyrem habita a Georgio Adamo Englerth SS. Theologiae baccalaureo formato, autoritate Pontificia protonotario apostolico, memoratae Sacrae Metropolitanae Ecclesiae Canonico. Anno Domini MDCC.LXIX. die X. Calend. Aprilis. Praegae Bohemorum, typis Fitzky- et Hladkyanorum haeredum. — Fol. 9 form. 23 × 36.5 cm.

Ad pag. 298 Nr. 848 **Joannes Jacobus Goskho** l. 10 et 11 corrige Annum 1808 in 1804 et lege titulum editionis Joannis Jacobi Goskho hoc modo: „Statuta Facultatis Artium Studii Pragensis Antiquissima. Quum Diem Nato Imperatore Caesare Francisco II. Eodemque Bohemiae Rege Festum Consuetis Religionibus Rituque Solemni Celebraret Senatus Po-

pulusque Academicus. Edidit Joannes Jacobus Goskho de Sachsenthal AA. LL. & Philosophiae Doctor, SS. Theologiae Baccalaureus formatus, Sac. Metropolitanae Ecclesiae ad D. Vitum in Castro Pragensi Praelatus Archidiaconus, ad inclytum permanentem Selectum D. D. Statuum in Regno Bohemiae, nec non Caes. Regiarum Classicae et Haereditariae Commissionum Assessor, Almae ac Antiquissimae Caes. Regiae Carolo-Ferdinandae Universitatis Pragensis Procancellarius h. t. Rector Magnificus. Praegae, 1804. Litteris Theophili Haase“ (pag. 60 in min. 4°). Ex praefatione: „Quae autem juris hodie publici facimus statuta facultatis artium, e Decanorum actis deprompsimus, quae inter scriptos manu codices vetustos in regia eademque academica metropoleos nostrae bibliotheca... adservantur. Ne libelli moles praeter morem excresceret, eas duntaxat deligere visum est, quae a primis Carolinae incunabulis ad usque turbas ab Hussi adseclis excitas in ordine philosophico leges perlatae sunt.“

Ad pag. 303 Nr. 857 **Carolus Franciscus Fuka**. Adde: 1780-1790 protoparochus Kuschwardae; effigies eius asservatur ibidem in $\frac{1}{2}$ parochia (cfr. Soupis XXXVIII., 96).

Ad pag. 313 Nr. 872. **Franciscus Guilielmus Tippmann**. Anno 1829 die 3. Nov. celebravit in basilica Teynensi inaugurationem suam in rectorem Carolo Ferdinandae universitatis. (Tab III.).

Ad pag. 314 Nr. 874. **Nicolaus Tomek**. Anno 1841 11. Octobris celebravit in basilica Teinensi inaugurationem suam in Rectorem Carolo-Ferdinandae Universitatis Pragensis. (Tab. IV.) — Anno 1861 18. Novembris obtulit ei Capitulum calligraphice elaboratum diploma gratum animum Capituli significans, eum de Capitulo optime meritum esse per duodecim annos administrando oeconomicas res Capituli; diploma subscripserunt: Petrus Krejčí archidiaconus, Franciscus Dittrich custos, Joannes Mařan scholasticus, Adulphus Würfel senior, Gorgius Sorger senior. (Tab. V.).

Ad Supplementi I. pag. 27. **Wenceslaus Michael Pesina**. Pag. 28 post Nr. 11. adde scriptum:

Kapitola hlavního chrámu Páně sv. Víta v Praze za času sv. Jana Nepomuckého. Nákladem Dědictví svatého Jana Nepomuckého. V Praze, 1840. V knížecí arcibiskupské knihtiskárně u Václava Špinky. Pag. 29 form. 10·5 × 16·6 cm.

Pag. 29 post Nr. 26 adde scriptum:

Dědictví Svatojanské co to je? Rozmluva mezi sousedy Hodlovickými, v Budějovském biskupství. [Napsal Jan Müller, kaplan v Suchdole.] Daruje oudům kanovník Dr. V. Pessina, redaktor. V Praze, 1856. Tiskem Bedřicha Rohlíčka v arcibiskupském Seminári. Pag. 62 form. 10·5 × 16·6 cm.

Ad pag. 325 Nr. 882. **Franc. Xav. Dittrich.** Adde scripta:

3. Predigt am Feste des heiligen Landespatrons und Märtyrers Wenceslaus. Ueber die Erziehung der Jugend gehalten und seinen Zuhörern gewidmet von P. Franz Xav. Dittrich, Metropolitan-Domherrn. (Nebst einem Vorworte.) Zum Besten der armen Schuljugend in Wissočan bei Saaz dem Geburtsorte des Verfassers. Prag. In Kommission von Wenzel Hess. 1854. Pag. 16 form. 13 × 22 cm.

In praefatione scribit auctor praeter alia: „Euch also zunächst, ihr lieben Bewohner von Wissočan, wo mich der Herr in's Dasein rief, wo ich die ersten Jahre der Kindheit im Hause meiner unvergesslichen frommen Eltern zubrachte, — Euch, mit denen mich sonach die Liebe der Geburt und der Heimath vereint — aber nicht minder Jenen, zu deren geistigen Wiedergeburt ich im Verlaufe meines priesterlichen Wirkens beizutragen mich bestrebte, nämlich den Bewohnern von Steinschönau, wo ich nahe an 10 Jahren als Kaplan wirkte, wie auch jenen von Kreibitz, denen ich durch 6 Jahre als Pfarrer vorstand, und endlich meinen theueren Zuhörern in Prag, denen ich durch 14 Jahre als Mitglied des allzeit getreuen Metropolitan-Domkapitels (fast 10 Jahre lang allsonntäglich) in derselben Domkirche, in welcher ich als Chorknabe das Lob des Herrn zu singen berufen wurde, die Kunde vom Kreuze, wie ich zu Gott hoffe, nicht ganz ohne Frucht in die Seele zu sprechen mich bemühte; — mit denen mich insbesondere die furchtbaren Revolutions-Jahre 1848-1849 noch inniger verbanden, in welchen ich es mir zur Hauptaufgabe stellte, sie in jenem wüthenden Sturme der Zeit, während welchem Jesus im Schiffe der Kirche zu schlummern schien, zu den Worten des Apostels zu begeistern: „Herr! rette uns, wir gehen zu Grunde!“ — in denen ich Alle zum Festhalten an die von Gott gesetzte Obrigkeit, zur felsenfesten Treue gegen unsern vielgeliebten Monarchen, zum makkabäischen Eifer für Gesetz und Ordnung zu ermuntern, und den tiefgebeugten, angst erfüllten Gemüthern den Trost jenes ewigen Geistes, den Jesus selbst den Tröster nennt, zuzusprechen suchte“.

4. Das Zeugnis von Christo mit und wider Willen. Eine Canonicats-Probatik als Andenken an den 30. Jahrestag seines Eintritts in das allezeit getreue Metropolitankapitel in Prag herausgegeben von Dr. Franz Dittrich, Prälat-Archidiacon, kais. königl. Franz-Josef-Ordens-Comthur. Prag 1869. Druck von Heinr. Mercy. Selbstverlag. Pag. 18 form. 13 × 21 cm.

Prooemium libelli his verbis scriptum est: „Durchdrungen von der Wichtigkeit des katholischen Predigeramtes, dem ich selbst durch 20 Jahre in unserer Metropolitankirche — vom Jahre 1839 bis 1859 — ich darf sagen — mit allem Eifer oblag, und überzeugt, welche herrlichen Früchte eine gute Predigt in den Gemüthern der Gläubigen zur Reife zu bringen vermag: habe ich beschlossen, die vorliegende Probepredigt des k. k. Gymnasialdirectors in Eger, Anton Frind, den unser althehrwürdiges Capitel am 24. Mai zu seinem Mitgliede erwählt hat, der guten Sache zu Liebe und zur Erinnerung an den 30. Jahrestag meines eigenen Eintritts in das allezeit getreue Metropolitancapitel (8. August 1839) in Druck legen zu lassen und unentgeltlich an meine geehrten ehemaligen Predigthörer in Prag, Stadt Kreibitz und Steinschönau zu vertheilen. Möge diese kleine Gabe meinen deutschen Freunden ein Gedenkblatt an die Zeit meiner einstigen nicht ganz fruchtlosen Wirksamkeit sein, und zwar um so mehr, als ich insbesondere meinen Brüdern und Schwestern böhmischer Zunge durch die Wiederherstellung der bei Podbaba in der Nähe Prags situirten Marienkapelle einen Denkstein zu hinterlassen bemüht gewesen bin“.

Ad pag. 328 Nr. 884. **Adolphus Würfel**. Pag. 330 loco 1. pone hanc accuratorem descriptionem tituli:

Legende des heiligen Johannes von Nepomuk. Neu bearbeitet von Dr. Adolf Würfel, Domkapitular sen. bei St. Veit in Prag, f. e. Consistorialrath und Vicepräses des f. e. Ehegerichtes. Mit einem Farbendruckbilde in Folio nach einem vom k. k. Prof. Josef Ritter von Führich in Wien entworfenen Bilde. Zum Besten der Restauration des althehrwürdigen St. Veitsdomes in Prag. Mit Gutheissung des hochwürdigsten f. e. Ordinariats. Prag, 1862. In Commission bei F. A. Credner, k. k. Hof- Buch- und Kunsthändler. Pag. 28 form. 10·5 × 16·6 cm.

Ad pag. 332 Nr. 887 et Suppl. I. pag. 31 **Franciscus Xav. Plaucar**. Cum e directoratu seminarii ad canonicatum metropolitanum abiret, alumni ediderunt hoc scriptum in testimonium gratitudinis:

OHLAS SRDCÍ vděčných chovancův při odchodu Vysoce Důstojného Pána, Pana Františka Plauzara, kněze kanovníka u sv. Víta

na hradě Pražském, skut. konsist. raddy, doktora bohosloví, bývalého c. k. profesora pastýřského učení a děkana bohoslovecké fakulty na vysokých školách pražských, dosavadního slavně zasloužilého ředitele knížecího arcibiskupského semináře v Praze. V listopadu L. P. 1852. V Praze. Tiskem Bedřicha Rohlíčka, v Karlově ulici č. 188. (2 folia form. 22 × 28·5). — Domine dilexi decorem domus tuae, et locum habitationis gloriae tuae. Psalm. 25, 8.

Nesmělým prstem lyru žel probírá,
Mistře otcovský! zlazenou na rozchod,
Kdež k zvukům žalným hlasové srdeční
Díku se mísí.

Když ze pout hrozná se povymkla bouře,
Zákonům božským v divoký když odpor
Srážejíc bludné davy, zkázu Páně
Chystala Církvi:

Tehdy Ty's myslí zmužilou se nechvěl;
Nadšený láskou hotovil's se mužně,
Dát život v oběť pro Boží to pravdu
V zápasu chvalném; —

Tekdy Ty's věčný na Sion svolával
Mlád' ku posvátným ku bojům pro Krista;
Věhlasem rázným tuže v ohni války
Mysli jinošské.

Ty jsi jim stánek — spanilé to sídlo,
V němžto se prýští vědy židlo božské, —
Upravil, v zdobných oživuje síních
Kázeň a vědství.

Odvahou mužnou jako strážce věrný
Ty's na posvátném stoje právu pevně
V Pánu posvátným uměním uhájil
Sídla i chrámy.

Aj, novým skvostem v svatyních velebných
Sloupy oltářů — stěny kol se lesknou:
Tvá je důstojným přiodila rouchem
Láska i zbožnost. —

I kdo ze stánkův vědy — ze svatyň Tě,
Jenž činem's vepsal věkovou památku,
Nám unáší? — Aj kyne Pán Ti vábné
Odměny palmou!

Ach! tedyť beř se směle, kam Ti káže
 Hospodin, prstem korunám kynoucí;
 Beř se tam na stráž k popelům ve hrobkách
 Národu vzácným.

Beř se tam, Václav k nebesům kde vábí —
 S Vojtěchem Jan kdež slovo spásy hlásal,
 Šťastně tam bratří uvozuj na cesty
 K vlasti nebeské.

Bůh s **Tebou** kráčeť životem ke slávě; —
 Bůh Ti buď světlem v radě Církve knížat,
 V lásce pak měj nás: — naše láska, dík náš
Tebe provází.

Ad pag. 354 Nr. 904, Suppl. I. pag. 35 et Suppl. II. pag. 15. **Wenceslaus Frind**. Vi legis „de reformanda rura cultura“ officium publicum huic negotio praepositum („pozemkový úřad“ „Bodenamt“) omnes possessores latifundiorum prohibuit, quominus de substantia suorum praediorum disponent nisi post petatum et obtentum consensum dicti officii, quae prohibitio ad instar sequestrationis perseverat, donec hoc officium peracta alienatione et distributione declaret possessorem ab hoc vinculo solutum esse. Haec declaratio 1928 praepositurae et capitulo facta et sic alienatio finita est. His annis (1921—1927) praepositurae major pars agrorum (579 ha = 62%) subducta est et remanebant in Dejvic 4 et 12 ha („Hadovka“), in Hostouň 73 ha, in Veltež 84 ha, in Volyně 182 ha, universim 355 ha agri (= 38%). Praeterea in Volyně silvae et fundus diversi generis 210 ha relicta sunt.

Quia civitas Pragensis instat, ut in confinio territoria prostruendis domibus cedantur, in praesens etiam de venditione villae „Hadovka“ agitur, quod negotium gerendum Praepositus capitulo commisit.

Praepositus Frind susceptum anno 1891 officium interveniendi in Supremo Consilio Regni Bohemiae in rebus scholaribus adhuc dum exercet et, ubi expedit, etiam demandatas functiones episcopales exequitur. Modo procurat secundam

editionem opusculi consobrini sui Ant. Lud. Frind 1879 publicati „Denkschrift über den hl. Johann von Nepomuk“ et saepius tractatus et recensione in folio periodico „Hochschulwissen“ evulgat.

Ad pag. 359 Nr. 907, Suppl. I. pag. 36 et Supl. II. pag. 18. **Dr. Joannes Sedlák.** Munus decani nequaquam esse sinecuram certo cognoscebat decanus S. in confiscatione praediorum et silvarum capituli, quae res maxime odiosa per quinque annos protrahebatur. (Cfr. Suppl. II. ad Seriem p. 33.) Quot aerumnas et vexationes parabat „Praefectura reformae agrariae“ (Státní pozemkový úřad – SPÚ), quot notitias subtiles a capitulo exquirebat! In civitatibus Plzeň, Slaný, Smíchov et Benešov fungebantur commissarii, qui cum petitoribus fundi agebant et „famem fundi“ — plerumque facticium — fovebant. Agri poterant pretio vili acquiri ideoque plurimi eos postulabant et propter hunc impetum urgebat SPÚ, ut capitulum quam plurimos fundos cederet. Tandem dominium Vrané 13. Febr. 1928 liberum capitulo dimissum est, postquam etiam praedium Pozdeň traditum est. Juxta § 11 legis de die 16/4 1919 Nr. 215 concessa sunt capitulo 263 ha 87 a 7 m³ et iuxta § 20 618 ha 74 m³. Conditiones dimissionis molestae non videntur. Agebatur nunc de dimissione domini Sp. Poříčí, Lešany et Chrástany, valde iam diminutorum, ubi petitores agrorum et postulatores fundi pro aedificandis domibus iam satis saturati erant. Sed nec hoc sufficiebat. Ex reforma agraria facta est „res politica“, de qua agrarii et socialistae democratiae nec non nationales decernebant, factio vero „popularis“ ea re se abstinebat et capitulum non adiu-vabat. Quamvis capitulum nonnullos fautores invenit, hi prohibere non potuerunt, quominus capitulum novum detrimentum acciperet. Ne minimum quidem argumentum erat ad diminuendum ambitum silvarum capituli, quia in statu exemplari conservabantur, nullibi inclusae sed ubique compactae erant, Nihilominus debuit capitulum vicinae civitati R. cedere 200 ha. Hac de re agebatur cum S. P. Ú. die 20. Januarii 1928. Utilitatem capituli fortiter defendebat praelatus scholasticus Mons. Dr. Maur. Pícha, de-

legatus capituli, qui cum officialibus Zbořil et Vamberra postulata injuncta acceptare recusavit. Nova actio reasumpta est die 9. Febr. 1928, in qua demum res finita est, quum capitulo serio timendum erat, ne ex cunctatione eius peiores sequerentur sequelae. Itaque acceptatae sunt dictatae conditiones et „consensio“ sic consecuta iam die 23. Februarii approbata est. Sequebantur diebus 23., 24. et 25. Februarii excursions trium officialium S. P. Ú. ad perlustranda omnia objecta domini Poříčí, Lešany et Chrášťany in loco ipso. Excursionibus his interfuit praelatus Dr. Pícha cum cancellariae directore Zbořil. Die 27. Febr. conscriptae sunt de omnibus objectis lustratis tabulae ad praeparandam dimissionem confiscatorum dominiorum. Ad futuram memoriam notandum hic est, de hac re maxime meritum esse praelatum Dr. Pícha, qui se rei huic totum dedit, omnem operam ei impendit et rationibus capituli nostri multum profuit.

Juxta conventionem dimissi sunt capitulo confiscati fundi et quidem in Poříčí in sensu § 7 braxatorium et serra, in sensu § 11 praedium cum 53.5 ha, in sensu § 20 arx et silvae 4900 ha, inclus. 319 ha agrorum. Ex dominio Chrášťany dimissi iuxta § 11 agri 182 ha, iuxta § 20 concessi sunt agri 134 ha. Ex dominio Lešany dimissi sunt in sensu § 20 fundi 1289 ha incl. 234 ha agrorum. In toto retinuit capitulum 6558.5 ha sicut et omnes silvas demtis 200 ha pro civitate Rokycany. Pro dimissione fundorum horum praescriptum est capitulo tributum 40 C pro ha, quod vero ad preces capituli levatum non est. Quantum damnum capitulum per distributionem fundorum passum est, probent clare et breviter exempla sequentia. Capitulum coactum est locatori Š. vendere praedium L., pro quo solvit tum pro agris (68 ha) tum pro aedificiis pertinentibus venustis 350.000 C. Ipse confessus est, aut agros aut aedificia accepisse gratis, id est pretio minimo. Sed S. P. Ú. dedisset pro hoc praedio solummodo 147.000 C. Si pecunia accepta foenori daretur, ferret annum fructum 14.000 C. Si vero praedium illud iuxta vigentem praxim locaretur, capitulum acciperet ad minimum

40.000 C annue. Celari nequit, quod bona capituli tum agrorum tum aedificia a commissariis S.P.Ú. vilissime censebantur et pretio parvo vendi debuerant etiam invito capitulo.

Capitulum debuit ubique cum agris tradere etiam omnes arbores, quae ibi inveniebantur, et accepit pro arboribus (malis, piris, cerasis etc.) maximis et 30—40 annorum circa 20 C, quum tamen pro minima planta pomi solvantur 15—20 C. Haec sufficiant! Quam falsum itaque erat famosum illud dictum, per reform. latifundiorum ne uni quidem possessori minimam iacturam factam fuisse. Quamvis itaque capitulum 70% suorum agrorum perdidit i. e. vili pretio eos tradere debuit, onera tamen ei omnia remanserunt, onera gravia et non pauca, quae sunt: sustentatio xenodochii Poříčí, quae exigit annue 7471 C, item domus pro parvulis in Vrané (annue ultra 11.000 C), conservatio archivii et bibliothecae pretiosae (annue 12.000 C), porro salarium vicariorum, cantorum et aeditorum etc. (128.000 C). Onera cum iure patronatus coniuncta quoad 16 eccl. parochiales, 5 filiales et 4 capellas, quarum expensae cum unica exceptione ubique superant proventus, exigunt circa 125.000 C. Ecclesiae metrop. D. Viti desunt quotannis ad minimum 50.000 C. Conservatio 14 domorum Pragae exigit quotannis circa 150.000 C, pensiones et donationes beneficentiae annue circa 120.000 C. Magnos sumptus efficit quoque conservatio arcium in Poříčí, Vrané et Lešany; omitti nequit magnus sumptus, quem exigit supplementum dotationis canonicorum iuniorum.

Quibus omnibus oneribus perpensis S. P. Ú. capitulum quoad silvas eius benevolentius tractabat. Et sic tandem post quinque annos finita est cum magna iactura capituli „reforma agraria“, de qua quidam solemniter et cum emphasi pronuntiavit, per eam possessoribus latifundiorum ne unum quidem capillum curvatum esse et reformam hanc posse exemplum esse pro tota Europa.

Ultimus vero finis reformae erat, prout quidam politicus ex parte agraria sincere prodebat: diminuenda potentia aristocratiae et hierarchiae. Accedebat, quod plurimi fructuosum ne-

gotium ita inveniebant aliique permulti facile divites fiebant.

Notandum etiam, quod praefectura reformae agrariae decernebat ipsa personas, quibus praedia capituli tradi debebant, et quod capitulum de hac re nec auditum erat. Praedia illa obtinebant tum officiales capituli tum locatores tum alii assecrae partis agrariae vel socialisticae. Nomina eorum capitulo nec indicabantur.

Epps S. visitavit a. 1924 12 parochias vicariatus Rokycanensis et confirmavit in eis 3960 fideles, Pragae vero 1815, summam 5775.

Inde ab a. 1925 Celsissimus Archipraesul Franciscus volens personaliter cognoscere tum clerum tum dioecesanos suos ipse visitabat parochias in vicariatibus foraneis et conferebat sacramentum s. confirmationis. Ep. S. cum ceteris eppis auxiliaribus conferebat s. confirmationem in ecclesiis Pragae mensibus Aprili, Maio et Junio; anno 1925 2742 fid., 1926 2529, 1927 solummodo in 5 eccl. 1565 fid.

Anno 1926 concessit Deus decano S. gratiam sat raram agendi sacerdotale iubilaeum aureum. Ordinatus Pragae cum dispensatione Pii IX. super defectu aetatis die 9. Augusti 1876 a Friderico card. Schwarzenberg in eiusdem oratorio celebravit primam suam missam in festo Assumpt. B. V. M. die 15. Augusti solemniter modo in decanali ecclesia B. V. M. Clotoviae, dioec. B. Budvicensis. Elapsis nunc 50 annis libentissime celebrasset suas secunditias in cathedrali s. Viti. Sed ecclesia eadem nondum restaurata et pro publicis solemnitatibus adhuc clausa celebravit missam auream (missam suam inde ab ordinatione 17948., in Pontificalibus vero 483.) in eccl. S. Georgii praesente capitulo more ordinario, absque speciali pompa. Gratissimum ei erat, quod missae huic praesentes esse potuerunt ex multis propinquis germanus frater et duae sorores. Ad iubilaeum accepit decanus S. undique permultas gratulationes, inter quas carissima ei utique erat gratulatio et benedictio Ssmi Patris Pii XI. In gratiarum actionem pro rara Dei gratia distribuit decanus piis unionibus, sodalitiis

religiosis, operibus christianae caritatis et aliis donationes non paucas. Supplementum quoddam jubilaei huius erat missa Pontificalis, quam festo Nom. B. V. M. die 12. Sept. celebravit in Hájek cum magno concursu populi. Conventus PP. Franciscanorum habet ibi inclitam ecclesiam Lauretanam, ad quam certis diebus fideles undique peregrinantur. In coenobio ipso habentur pluries per annum exercitia spiritualia tum pro clero tum pro laicis, quae diem de die gratiosa fiunt.

Conditio religionis catholicae in republica nostra continenter iucundior non fiebat. Nuncius apostolicus Mons. Marmaggi inde a suo adventu de die in diem propter egregias animi sui dotes magis magisque popularis erat et favorem tum cleri tum fidelium sibi conciliabat. Sed regimen eum negligebat nec cum eo ordinandam relationem inter Sedem apostolicam et rempublicam transigebat. In aliis terris fere ubique rationes haec in ordinem redactae sunt, in republica vero nostra infestus rei catholicae animus praevalebat, qui culmen suum attigit in colenda memoria J. Hus die 6. Julii 1925. De tecto arcis — pompose illuminatae — pendebat usque ad terram longum vexillum sericum cum rubeo calice et omnia fere membra regiminis cum praes. Masaryk aderant publico cultui J. H. apud monumentum eiusdem in foro Vetero-Pragensi, ubi Hus in sensu acatholico maximis laudibus efferebatur, quamvis nuncio antea prorsus alia promissio facta est. Nuncius M. conscio Pio XI. eadem die Pragam deseruit et Romam profectus est. In hoc „casu incidente“ quam curiosum est, quod nostri inimici Romae asserebant (praeprimis socialistae nationales): „Nuncius M. per suum discessum offendit totam gentem bohemicam.“ Ideoque contra eiusdem nuncii reditum protestabantur. Mirabilis certe cogitandi modus! Agitatione contra M. et Romam intendebant allicere novos asseclas in proximis electionibus legislativis.

Quanti nuncius M. a fidelibus Praegae aestimabatur, apparuit mense Maio 1925, dum egit semiubilaeum suum sacerdotale, qua occasione multa et preciosa dona undique ei oblata sunt, ad quae capitulum nostrum etiam contribuebat.

Post eius discessum ortus est status „ex lex“ et Mons. Dr. Ant. Arata, inde ab a. 1921 secretarius nunciaturae, nominatus est „chargé d'affaires“.

Is vir amabilis et cautus munus suum in circumstantiis difficilibus prudentissime obiit, linguae bohemicae sat gnarus, conditiones rerum apud nos recte cognoscens omnem adhibuit curam, ne infractus nexus inter Vaticanum et rempublicam nostram penitus rumperetur. Sollicitudine hac defatigatus Praga die 29. Martii 1927 libenter discedit relinquens hic memoriam sui optimam. Monsign. Arata nominatus est mense Martio 1928 uditore nunciaturae apost. Viennae.

Eadem die advenit Pragam Mons. Dr. Pietro Ciriaci, Sotto-Segretario Congr. pro negot. eccl. extraord. Natus Romae a. 1885, Th. Ph. et J. C. doctor, ab 1912 iam professor in Propaganda, postea versatus in S. Poenitentiaria, Congr. Cons. et Secr. Status. Mons. Ciriaci adduxit secum novum secretarium nunc. apost. Pragae et quidem Mons. Dr. Xaver. Ritter, n. Chiavennae a. 1884, Th. et Ph. Dr., occupatum in Ambrosiana bibliotheca Mediolani et postea in Secretariatu Status. (Cfr. Ephem. Sursum nr. 6. 1927 pag. 95 ss).

Mons. Ciriaci commoratus est Pragae nonnullos dies, agebat cum ministerio rerum exterarum et reversus est Romam, ubi actio prosequeretur cum finali successu. Quum regimen reipublicae nostrae concordatum aliquem vel conventionem perhiresceret, conclusus est „modus vivendi“ inter Vaticanum et rempublicam nostram 17. Decembris 1927, quem inierunt Mons. Borgongini Duca et Dr. C. Krofta. (Cfr. ephem. Sursum 1928 nr. 2 p. 43 ss.) Hunc „modum vivendi“ regimen reipublicae die 20. Januarii ratum habuit et Ss. Pater eum quoque approbavit.

Mons. Marmaggi Pragam non est reversus, sed promotus est ad nunciaturam apostolicam Varšaviae et sic debitam satisfactionem publicam accepit. Novus nuncius Pragae nominatus est a Pio XI. Mons. P. Ciriaci, qui 18. Martii 1928 Romae consecratus est ad Tit. AEp. Tarsensis ab ipso Se-

cretario Status Card. Gasparri. Capitulum misit ei Romam litteras gratulatorias.

Praes. Masaryk decoravit nuncium Marmaggi mense Martio insigni ordine Albi leonis.

Anno 1926 capitulum brevi tempore duos amisit sodales. Die 12. Maii morbo brevi consumptus in sanatorio Podolens Pragae obiit ss. sacramentis munitus Mons. Dr. Ant. Grimmer can. cantor (cfr. Series p. 386, Suppl. I. p. 39, Suppl. II. p. 39) aetatis suae 65. annum agens. Celebratis in eccl. OO. Sanctorum exequiis sepultus est 14. Maii in crypta coemeterii ad S. Margaritam Břevnovii. Exequias habebat Cels. Archipraesul. Prael. Grimmer erat collega fidelis, pius et amantissimus, qui Archiep. institutum pro educandis pueris Duppaviae qua rector per plures annos cum successu administravit.

Iam die 11. Junii eiusdem anni demortuus est diuturno morbo confectus Mons. Georgius Glosauer, episcopus auxil. et canonicus custos (cfr. Series p. 382, Suppl. I. p. 39, Suppl. II. pag. 38). Apoplexia fractus morbo diu laborabat, donec in hospitio pagi Welchau munitus ss. sacramentis anno aetatis 66. fere expleto obiit. Corpus eius exanime translatum est in locum eius natalem in Schweissing, ubi die 14. Junii sepultus est. Solemnes exequias celebravit Pragae in eccl. Oo. Sanctorum die 16. Jun. episc. decanus Dr. S.

Ep. Glosauer erat vir zelosus et pius, qui rationes ecclesiae fervide promovebat et qua praeses unionis pro comparandis paramentis pauperibus ecclesiis optime meritus est.

Quum itaque duo canonicatus per mortem vacantes effecti essent et Dr. Jos. Jatsch die 12. Juli 1918 electus iure suo ad canonicatum abdicasset, concursus ad tres canonicatus ad D. Vitum publicatus est, et quidem unus ad canonicatum cum cathedra bohémica et duo cum cathedra olim germanica. Vacantes canonicatus collati sunt: 1. Dr. Antonio Eltschkner, professori scientiae religionis in gymn. Regiis Vineis; 2. Dr. Michaël Distler, directori archiep. instituti pro educandis pueris Misae; 3. Dr. Josepho Grüner, professori scientiae relig. in praeparandia ludimagistr. germ.

Pragae. Qui simul festo Circumcisionis Domini 1. Jan. 1927 more consueto a decano Dr. S. installati sunt.

Solemnnitas haec — installatio 3 canonicorum, eventus in historia capituli certe rarissimus, nisi forte primus — agebatur in basilica antiquissima S. Georgii, quia in cathedrali D. Viti nondum restaurata installatio fieri non potuit. In ecclesia S. Georgii necesse erat, ut duo nova stalla erigerentur et 10 stallis ibi iam praeparatis adiungerentur, ut novi canonici in stalla sua, substituentia stalla competentia in cathedrali, introduci possent. Nomine collegarum suorum installandorum decanum S. facunde allocutus est Dr. A. Eltschkner.

Itaque status capit. metropol. completus est, sed non diu durabat. Iam die 16. Jan. 1927 praelatus Dr. Schuster in morbum gravem incidit, propter quem nec missam legere nec alia officia sua obire potuit. Transportatus in sanatorium MUDr. B., ibique sectionem operativam subiit, sed omnia haec nihil profuerunt et aegrotus per novem menses lectulo affixus erat.

Interea etiam canonicus Dr. Distler, iam antea non bene valens, inde a mense Aprili aegrotare coepit, vis morbi de die in diem aucta est, et ipse in festo S. Venceslai 28. Sept. pie in Domino obiit, agens aetatis suae annum 47., sacerdotii sui annum 21. Die 30. Sept. absolutionem in domo Nr. 65-IV peregit episc. Dr. S. et dein celebravit in eccl. colleg. Oo. Ss. exequias Cels. Archipraesul, post quas exanime corpus in oppidum Hohenzedlisch translatum et sabbato 1. Octob. in coemeterio sepultum est.

Can. Distler, usque ad mortem penitus inops, vir eruditus praesertim in cantu liturgico, ecclesiae fideliter addictus et collega amabilis, de lucranda sobole sacerdotali multa sibi comparavit merita.

Brevi eum secutus est praelatus Dr. Schuster, qui post diuturnum et dolorosum morbum munitus ss. sacramentis obiit die 19. Octob. 66. annum suae aetatis et 40. sui sacerdotii. Post absolutionem in domo can. N. C. 62, quam peregit decanus Ep. S., conductum est corpus eius exanime in eccl. coll. OO. Ss, ubi Cels. Antistes solemnes celebravit exe-

quias. Dein translatum est corpus eius — per automobil — in oppidum Bystřice s. Pernstein in Moravia ibique 22. Octob. in proprio sepulchro in coemeterio sepultum. Praelatus Sch. fecit plura pia legata, imprimis pro „Nepomuceno“, Pontificio Colleg. Boh. Romae. Praelatus Dr. Schuster in diversis muneribus et functionibus ecclesiasticis bene meritus est, inter alia etiam qua postulatur causae in processu can. quoad cultum priorissae Carmel. Mariae Electae.

Itaque in capitulo iterum duo canonicatus vacabant, sed non defuerunt candidati. Publicato concursu porrexerunt libellos supplices pro canonicatus cum cathedra germ. sex candidati (inter eos duo ex dioec. Litomericensi), pro can. cum cath. boh. quinque cand. Canonicatum cum cath. germ. contulit 12. Maii Excell. Archipraesul iuxta can. 403 CJC audito capitulo Dr. Jos. Remiger, professori scient. relig. Misae. Collocatio canonicatus cum cath. bohemia pertinebat iuxta can. 396 § 1 resp. can. 1435 § 4 ad Sedem Apostolicam et in hoc sensu Excell. Antistes audito capitulo Sedi Ap. relationem misit, quae tamen quoad dignitates et praebendas in capitulo ulteriores explicationes postulabat. Ex concluso capituli die 5. Mart. explicatio uberius Sedi Apostolicae de statu rerum in capitulo metropol. a Mons. Dr. Pícha exarata et per nunciaturam apost. Romam missa est. Simulque capitulum hanc arripuit occasionem, ut antiquum ius liberae electionis canonicorum sibi revindicaret. Tenor dilucidationis huius hic reproducitur.

Capitulum Metropolitanum ad s. Vitum Praegae. — N. 178. Praegae die 5. Martii 1928. Illustrissimae et Reverendissimae Nuntiatuae Apostolicae Praegae.

Ad aestimatissimas litteras die 4. Februarii 1928 N. 14.414 Rev. mo et Ill. mo Dom. Archipraesuli Praegensi praesentatas in causa collocationis unius Canonicatus Rev. Dom. JOSEPHO ČIHÁK in Capitulo Metropolitanum ad s. Vitum Praegae vacantis per obitum Praelati Archidiaconi Rev. mi Dom. Caroli Schuster, idem humiliter infrascriptum Capitulum Metropolitanum ad propositas a Dataria Apostolica interrogationes, omni qua par est reverentia, referre audeat, quae sequuntur :

In Capitulo exstant quatuor Dignitates nempe, iuxta ordinem praecedentiae :

1. Praepositura
2. Decanatus,
3. Archidecanatus,
4. Scholasteria,

et octo Canonicatus, quorum denominationes ordine praecedentiae sunt:

1. Custos,
2. Cantor,
3. Canonicus senior,
4. Ecclesiastes et Decanus ad s. Apollinarem,
5. Ecclesiastes et Joanneus primus,
6. Ecclesiastes et Joanneus secundus,
7. Ecclesiastes et Joanneus tertius,
8. Ecclesiastes et Joanneus quartus et in Capitulo ultimus.

Ultimi quator Canonici, i. e. Joannei, sunt secundariae creationis (1726—1736), prouti patet ex allegatis A—F, denominati ita in memoriam S. Joannis Nepomuceni, protomartyris sigilli sacramentalis et Canonici eiusdem Capituli Metropolitanis ad s. Vitum, de cuius beatificatione et canonisatione tunc temporis agebatur. Canonicus Joanneus primus denominatur et est Theologalis, uti patet ex allegato B.

Ceteri omnes Canonici et Dignitates sunt erectionis primariae. Titulus Canonici Decani ad s. Apollinarem est mere historicus, derivatus a paroecia s. Apollinaris in civitate Pragensi olim Capitulo incorporata.

Canonicus Poenitentiarius non exstat in Capitulo, uti liquet ex litteris erectionis allegatis sub B-C-D.

Quia ultimi sex Canonici ab antiquissimis temporibus gravi obligatione tenentur praedicandi in Ecclesia Cathedrali verbum divinum et explicandi populo fideli doctrinam sacram in utraque lingua vernacula, nempe bohémica et germanica, omnibus diebus dominicis et festis, a quo munere Ecclesiastici denominantur, officium Poenitentiarium, ut incompatibile cum munere Canonici Ecclesiastici, procurat Beneficiarius Poenitentiarius specialiter ad hoc deputatus, qui tamen non est de gremio Capituli.

Quoad modum procedendi in provisione Canonicatum et Dignitatum huius Capituli, qui a primordiis eiusdem observabatur et usque nunc observatur, quique etiam documentis Pontificiis confirmatus est, sequentia animadvertere praestat.

Sola prima Dignitas, i. e. Praepositura, coniuncta est cum distincto beneficio praeposituali. Caeterae omnes, ne Decanatu quidem excluso, et omnes Canonici nullum habent beneficium sibi specialiter coniunctum, sed singuli Canonici percipiunt competentem sibi portionem ex distributione massae communis.

Licet in origine singuli Tituli proprias habuerint praebendas, tempore tamen belli hussitici bona Capituli ita dissipata fuerunt, ut erectio singulorum beneficiorum nunquam in posterum constitui potuerit.

Demortuo igitur aliquo Canonico vel Dignitate Titulum sic vacantem statim automaticè ordine praecedentiae occupat Canonicus proximus, cuius denuo locum obtinet Canonicus sequens et sic progressive usque ad ultimum Canonicum, per cuius demum promotionem vacans fit ultimus canonicatus i. e. Joanneus quartus, qui ut talis publico concursu, ad normam etiam legis civilis, enuntiari debet.

Ascendendo quisque modo supra dicto ad Canonicatum vel Dignitatem proxime superiorem, retinet eandem portionem, quam prius habuerat, ea tantum cum differentia, quod Canonici secundariae erectionis portionem habent correspondentem suae foundationi, et Decanus percipit portionem dupplo maiorem, quam ceteri Canonici sive Dignitates primariae erectionis, inter quos quoad portionem nulla est distinctio, excluso Canonico Decano ad s. Apollinarem, cuius portio aequiparatur Canonicis secundariae erectionis.

Quod attinet ad provisionem Decanatus, cum quo coniuncta est cura negotiorum Capituli et administratio bonorum, notandum est, eundem provisum fuisse usque nunc per liberam Capituli electionem eadem ex ratione ut ceteri Tituli.

Ex dictis liquet, quomodo Praelato Archidiacono Carolo Schuster demortuo, non eiusdem Praelatura sed ultimus Canonicatus vacans effectus et per Rev. Dom. Josephum Čihák providendus sit. Porro Candidatus hic nullum adhuc possidet beneficium ecclesiasticum eo, quod qua professor theol. facultatis bohemicæ Pragensis percipit stipendium ex aerario Status.

Uti supra dictum est, modus hic observatus in provisione Canonicatum et Dignitatum, per automaticum sive spontaneum progressum ad Titulos proxime superiores, fundatur in antiquo iure optionis registrato iam in vetustis Capituli Statutis compilatis sub auctoritate primi Archiepiscopi Pragensis, Ernesti de Pardubic, die 18. Novembris 1350 (alleg. G pag. 24) et confirmato bulla Pii PP II. die 11. Septembris 1458 (alleg. H pag. 13). Manet autem in vigore etiam post novum C. I. C. iuxta sententiam gravium legis peritorum, qui docent, optionem, quae a can. 396 § 2 prohibetur, respicere tantum Canonicatus et Dignitates prouti habent adnexa sibi beneficia, minime autem esse prohibitam, quando agatur de mero Titulo, prouti casus fert in hoc Capitulo Metropolitano, cuius membra omnia, excepta Praepositura, percipiunt distributiones ex proventibus massae communis. (Cfr. autores citatos in *Monitore Ecclesiastico* 1927 pag. 235 in articulo suprascripto: Circa 1' Ius optionis nei Capitoli Cattedrali e Collegiali ante et post C. I. C.).

Capitulum Metropolitanum putat, eandem rationem valere pro non reservatione Pontificia propter dignitatem Protonotarii Apostolici (can. 1435 § 1. n. 1.), quam tenuit mortuus Prael. Carolus Schuster, eo quod beneficium sibi proprium non occupabat. De cetero tenor can. 1435 admittit consuetudinem immemorabilem contrariam, quae in Capitulo semper vigeat.

Cum nominatio novi Canonici cohaereat cum quaestione electionis in Capitulo et pro futura provisione gravissimi sit momenti, liceat Capitulo Metropolitanano hac occasione denuo affirmare et humiliter vindicare ius electionis sibi, prouti iam fecit in suis litteris ad R. m. et Il. m. Dom. Ordinarium Pragensem die 5. Martii 1923, ad quas decisio negativa a S. C. Concilii die 16. Julii 1923 N. prot. 1704.23 data est verbis: „Ex deductis ius eligendi non amplius sustineri . . .“

Quod ius Quaesitum sequentibus fulcit auctis argumentis:

1. Demonstratio directa, i. e. ex ipso instrumento foundationis est impossibilis, eo quod ab origine Capituli quasi mille anni decurrerunt, quibus per iniuriam temporum, maxime autem saevientibus bellis hussiticis, quando totum Capitulum dissipatum et singuli Canonici in exilio degebant, omnia documenta originem Capituli spectantia deperdita fuerunt.

2. Attamen in directe probatur ex constanti testium documento, quorum praecipui sunt:

a) In statutis supracitatis Ernesti de Pardubic pag. 18 legitur: „Profitemur . . . praelaturis de capitulo, videlicet praepositura, decanatu, archidiaconatu pragensi ac scolastia vacantibus, capitulum posse libere eligere de ecclesia vel extra personas idoneas, quas honori et utilitati ecclesiae melius noverit profuturas . . .“ „Eligit etiam capitulum ipsum personam idoneas in canonicos ad praebendas vacantes, regali dumtaxat praebenda excepta“.

Quae praxis 600 fere annis observabatur ita, ut in praeterito ipsi Archiepiscopi aliquem per cumulationem ex canonicatibus Capituli possidentes, eligebant simul cum Capitulo. Ex. gr. Archiepiscopus Zbiněk de Dubé qua Canonicus senior eligebat cum ceteris Capitularibus Decanum Simonem Brosium Hornsteinský die 22. Martii 1604. (Cfr. Dr. A. Podlaha, Series Praepositorum, Decanorum etc. Metropolitanae Ecclesiae Pragensis, pag. 150). Eodem modo Praepositus libere eligebatur a Capitulo usque ad Concordatum Austriae a. 1855, a quo tempore ad mentem art. XXII. a Capitulo eligendo designabatur pro collatione Pontificia. Ita factum est ultima vice anno 1907.

b) Memorata statuta Capituli approbata fuerunt a Pio PP. II. per Bullam die 11. Septembris 1458, in qua dicitur: „Nos igitur . . . huiusmodi supplicationibus (i. e. Decani et Capituli Ecclesiae Pra-

gensis) inclinati, praerogativas, privilegia, statuta, concessionem et indulta, de quibus Decanus et Capitulum praedicti hactenus bene et laudabiliter usi sunt, pro illorum subsistentia firmiori auctoritate apostolica approbamus et confirmamus, illisque apostolicae firmitatis robur addicimus ac praesentis scripti patrocinio communitus." (Cfr. Libellum intitulatum „Privilegia“ pag. 14. Alleg. I.).

c) Cum anno 1562 imperator Ferdinandus I. post bella hussitica Archiepiscopatum restituisset et Capitulum Metropolitanum dotasset, reservavit sibi per Bullam sic dictam „auream“ emanatam die 26. Septembris 1562 ius praesentationis ad Canonicatus his verbis: „Sic etiam ius patronatus seu praesentandi Canonicos Ecclesiae Metropolitanae Pragensis illaesum Nobis successoribusque Nostris esse volumus, ita ut Nobis pro electione Nostra ac successorum Nostrorum semper ab Archiepiscopo et Capitulo tres personae habiles proponantur et nominentur, ius conferendi, institutionem et investituram Archiepiscopo Pragensi relinquentes.“ (Cfr. Sborník histor. kroužku 1922 pag. 63). Capitulo tamen resistente et ius antiquum liberae electionis sibi vindicante, dispositio haec nunquam in praxim deducta est, immo Capitulum formalem revocationem laesionis sui iuris, liberae nempe electionis, ab imperatoribus sollicitavit, eamque tandem obtinuit ab imperatore Ferdinando III. per litteras diei 16. Maii 1642, in quibus testatur: „Capitulum habere in statutis suis ius electionis antiquum, quo iterum atque iterum utebatur et cui sine conscientiae ac iustitiae laesione contradici non potest. Quare Nos gratiose resolvimus Capitulo electionem talem omnino liberam relinquendam esse.“ (Archivium capitulare.)

d) Teste historia constat, plura beneficia capitularia praesertim tempore bellorum hussiticorum quasi ad nihilum reducta ex bonis propriis singulorum Canonicorum sive Dignitatum dotata et resuscitata fuisse. Ex. gr. Praepositura ipsa dotata fuit a Praeposito Simone Brosio Hornsteinský (1614-1624) praedio Volyň, proprio aere comparato, quae dotatio constituit plus quam mediam partem hodierni beneficii praepositalis. (Cfr. citatum opus Dr. Podlaha: Series praepositorum, decanorum etc., et historiographos Palacký et Tomek). Quod factum sine dubio praesupponit non solum existentem praxim liberae electionis in Capitulo, sed etiam voluntatem fundatorum conservandi sive constituendi per novam foundationem vel dotationem ius electionis apud Capitulum.

e) Ex ipsis litteris foundationis quatuor Canonicorum Joanneorum, quarum copiae allegantur, patet, Capitulo Metropolitano iterum atque iterum reservari in ipso actu foundationis ius eligendi.

f) Ex alio autem adhuc titulo vindicat sibi Capitulum metropolitanum ius electionis et quidem in specie quoad hoc ultimos quatuor

Canonicos Joanneos. Dos enim in fundatione pro hisce quatuor per 100.000 Fl. i. e. 200.000 Cor. čsl. constituta, uti patet ex allegatis A—D*) nunc tam exiguos dat proventus (8000 Cor. čsl., quod aequiparatur circa 4500 Lib. ital.), ut ex eis ne unus quidem Canonicus subsistere possit. Attamen Capitulum eos sustentando dotat ex bonis Capitularium primae erectionis, licet ad hoc nulla lege teneatur. Quae dotatio eo gravius onerat bona Capituli, quia per sic dictam „reformam agrariam“ magnum detrimentum passa sunt, qua Capitulum coactum fuerit quasi tres quartas partes totius suae possessionis agrariae cedere pretio vilissimo, quod attingit vix octavam partem hodierni pretii communis, manentibus autem ei iisdem oneribus, praesertim onere patronatus ad 16 ecclesias paroeciales et 5 filiales, et onere portandi omnes expensas sive reales, i. e. pro cultu et pro fabrica Ecclesiae Metropolitanae, sive personales, i. e. pro personis tam laicis quam ecclesiasticis addictis servitio eiusdem Ecclesiae. Qua de causa Capitulum Metropolitanum, qua

---

*) Decretum S. Congregationis Particularis de PROPAGANDA FIDE super rebus Ecclesiasticae Capsae Salis Regni Bohemiae habita die 16. Maii 1729. Relatis per R. P. D. Bartholomeum Ruspulum Secretarium precibus Capituli Ecclae Metropol. Pragensis, enixe petentis, ut loco florenorum centum millium, qui usque ab annis 1715 et 1716 eidem Capitulo pro erigendis quatuor Canonicatibus assignati fuerant super quodam credito Ecclesiasticae Capsae (sic!) Salis Regni Bohemiae, sibi ob plures expositas rationes assignentur vel floreni sex mille quolibet anno ab eadem Capsa effective persolvendi pro fructu dictorum Quatuor Canonicatum, vel pro unica vice floreni quinquaginta Mille pro erigendis duobus tantum ex praefatis Canonicatibus pro nunc, salva libera Capituli electione, iuxta Stylum: Eminent. Patres, recedendo a memorata assignatione florenorum centum millium super antedicto credito facta de anno 1715 et 1716 pro erigendis quatuor Canonicatibus, annuerunt pro gratia florenorum quinquaginta millium, videlicet viginti quinque millium in parata pecunia et viginti quinque millium in creditis exigibilibus pro erectione duorum Canonicatum, quorum alter sit Canonicatus Poenitentiarius, quatenus non adsit, et ambo nuncupentur Canonicatus S. Ioannis Nepomuceni, attento quod eorum erectio decreta est in die festo eiusdem Sancti, et insuper uterque erigatur cum onere residentiae choralis. Datum Romae ex aedibus eiusdem S. Congregationis die et anno quibus supra. L. S. V. Cardinalis Petri Praef. B. Ruspulus Secretarius.

Similem tenorem habet decretum ejusdem Congregationis de die 22. Aug. 1729, prout et ulteriora Decreta de die 31. Dec. 1729 et de die 7. April. 1736, resp. de die 22. Febr. 1738, quibus eriguntur III. et IV. Canonicatus Joanneus. In omnibus his decretis vindicatur capitulo libera electio novorum canonicorum iuxta morem et consuetudinem in Metropolitana Ecclesia Pragensi observatam, sicut alias decretum fuit sub die 23. Sept. 1716 (i. e. in erectione I. canonicatus Joannei).

dotator, vindicare sibi audet ius electionis speciali respectu habito ad hos quatuor Canonicos Joanneos.

Et si forsitan hanc facultatem libere eligendi ad tramitem stricti iuris communis Capitulo adiudicare non videbitur, rogat humillime idem Capitulum Metropolitanum Pragense, ut ei saltem ex ratione aequitatis, fulcitae argumentis gravissimis, gratiosissime concedatur, qua in re etiam provocare audet ad exemplum aliorum Capitulum, quibus hoc ius, licet modo limitato, concessum fuerit, ex. gr. Capitulis Bavariae. (Conventio cum Republica Bavariae die 29. Martii 1924 art. 14 § 2).

Ob diminuta per reformam agrariam bona Capituli important portiones et non excedunt summam:

Canonici Joannei	20.000 Cor. čsl.
Canonici sive Dignitatis primariae erectionis	40.000 Cor. čsl.
Decani	80.000 Cor. čsl.
Praepositi	100.000 Cor. čsl.

Dum Capitulum Metropolitanum Pragense supra datis responsionibus et dilucidationibus obsecundet mandatis Datariae Apostolicae, rogat insimul humiliter Reverendissimam et Illustrissimam Nuntiaturam Apostolicam, ut rei pro Capitulo tam gravi benignam et gratiosam praestet attentionem et det suum favorabile suffragium. L. S. Dr. Venceslaus Frind, Episcopus Gadarensis, Praepositus, m. p. Dr. Joannes Nep. Sedlák, Episcopus Tacapitanus, Decanus, m. p.

Reforma agraria magna iniuria affecit etiam mensam archiepiscopalem, quae perdidit 80% fundi ruralis. Iacturam hanc aliquantum minuit utilitas, quam mensa ex eo percepit, quod aerario tradidit 3600 ha silvarum ad fines militares pro campo iaculatorio. Ita solummodo potuit archiepiscopus duo magnifica opera perficere, quae sibi proposuit.

Primum erat erectio resp. amplificatio seminarii puerorum in gymnasio S. J. in Bubenč. De gymnasio hoc cfr mentionem in Suppl. II. pag. 36.

Hic addendum videtur, quod etiam capitulum metrop. hac de re sibi magna comparavit merita. Praeter collectas priores annis 1912—1921 summatim 90.000 C contribuerunt ad opus hoc capitulares: Frind 100.000 C, Brusák 20.000 C, Sedlák 22.000 C, Marek, Tumpach, Podlaha, Glosauer, Kašpar à 5000 C, summatim 262.000 C.

Accedunt 800.000 C ex pretio pro fundis praepositi in Dejvice, usura 88.000 C, nec non sors foundationis 200.000 C.

Capitulum nostrum itaque munificum se gessit et laudem meretur, quam ei Cels. Archipraesul in inauguratione seminarii puerorum die 16. Novembris 1924 publice expressit.

Capitulum adiuvabat Archiepiscopum potenter etiam in altero magno opere, in aedificando nempe seminario clericorum. Seminarium enim, quod inde ab a. 1777 in Clementino Vetero-Prague N. C. 1040 erat, debuit vendi reipublicae ad ampliandam bibliothecam universitatis, pretio 7,000.000 C. Quaestio orta est, ubi novum seminarium aedificabitur, intra moenia urbis — impossibile, in peripheria autem in quo loco? Maxime idoneus locus esset hortus ad seminarium pertinens Micro-Pragae, sed magistratus hic aedificare non permisit. Peropportune accidit, quod in venditione fundorum praepositurae anno 1921 ad consilium decani S. cum civitate Pragensi pacta est conditio, ut ex fundis illis cedatur 2000 ternorum cubitorum pro aedificanda ibi ecclesia parochiali et domo paroch. Intelligebatur utique spatium hoc integrum, non diminuendum platea et sim. Sed magistratus Pragensis stipulationem factam aliter explicabat et recompensationem concessi fundi in horto seminaristico in Petřín exquirebat. Locus ille pro ecclesia futurae novae parochiae ideo electus est, quia situs est in medio inter eccl. S. Viti, S. Gotthardi in Bubenč, eccl. S. Mathiae in Šárka et capellam S. Venceslai in Vetero-Dejvice.

Et hic locus aptissimus quoque videbatur pro novo seminario clericorum, unacum ecclesia parochiali pro nova parte Pragae. Dolebant quidem permulti, quod pristinum seminarium Vetero-Pragae relinqui debuit, et novum valde dissitum est, procul a centro Pragae, sed remedium aliud deerat.

Itaque die 4. Oct. 1925 primarius lapis ad novum seminarium et ecclesiam S. Adalberti a Dr. Ant. Podlaha, episcopo auxiliari et vicario generali, solemniter benedictus est et seminarium cum ecclesia sumptibus circa 15,000.000 C aedificabatur (Cfr. Časopis katol. duch. 1925 pag. 585 n.) Aedificatio perfecta est demum post duos annos et retardata est eo, quod anno 1927 omnes murarii Pragae destiterunt aedi-

ficare. Novum seminarium potuit inaugurari solemniter modo demum die 4. Octobris, ecclesia S. Adalberti vix perfecta consecrari denique die 6. Novembris. (Cfr. Časopis katol. duch. 1927 p. 625 ss., 804 ss.). Consecravit eam cum magno concursu populi episcopus Dr. Sedlák, cap. decanus, qui vespere 5. Nov. reliquias S. Adalberti M. nec non S. Grati et S. Aureae in seminarium deportavit et sequente dominica ecclesiam dedicavit. Primam deinde missam in ea celebravit ipse Excell. Cels. Antistes Franciscus, qui missa finita sermocinatus est, laetabundus, quod opus magnificentum perficere potuit.

In hoc quoque adiuvabat eum capitulum metropolitanum, quod praebuit fundum, cuius pretium summam 800.000 C superat, et ad suppellectem seminarii multum contribuit. Donaverunt enim capitulares Frind, Sedlák à 12.000 C, Schuster, Podlaha, Pícha, Franz, Soukup à 5000 C, Hrubík et Hanuš à 1000 C. Exemplum eorum sequebantur alii praelati et sacerdotes ita, ut summa insignis collecta esset. (Cfr. Fol. Ord. ai 1926 et 1927).

Decanus S. anno 1926 et 1927 pluries ordinabat tum alumnos dioecesanos tum clericos regulares et contulit eis tonsuram, ordines minores, nonnullis etiam subdiac. diaconatum, et unum promovit ad presbyteratum. Similiter functus est etiam a. 1927, quo solemniter benedixit duas campanas, Mag. Popovicii, ubi a 17. Febr. 1883 usque ad 31. Aug. 1890 munus parochi obiit. Benedicens 14. Aug. 1927 novas campanas, et unam ex eis in honorem S. Joannis Nep. (pretio 5000 C) ipse dicans, occasionem habuit ad suos olim parochianos elapsis multis annis iterum sermocinari. Die 11. Sept. benedixit 2 novas campanas in Kladno et 28. Oct. campanas in oppido Kouřím. Novam campanam in honorem S. Joannis Nep. (pretio 7000 C) dicavit etiam ecclesiae S. Joseph ad Collegium Congr. Ss. Redemptoris in Obořiště et benedixit eam solemniter cum magno populi concursu 25. Oct. 1925. In eadem ecclesia promovit diebus 6. et 8. Januar. 1928 decem clericos ad primam tonsuram et ordines minores. Dum

agebatur centennarium iubilaeum S. Norberti in Strahov, celebravit missam pontificalem ibidem die 15. Julii et interfuit die 17. Jul. solemni processioni cum reliquiis eiusdem Sancti. Ad sublevandos Fratres Misericordes fundavit hoc anno insigni sumptu unum lectulum in nova eorum nosocomia Pragae, destinatum imprimis pro aegroto sacerdote archidioec. Pragensis.

Ad festum Assumpt. B. V. M. 1927 venerunt ex Jugoslavia 312 peregrini catholici cum suis episcopis: Ant. Jeglič, Lublanensi, And. Karlin, Lavantinensi, Bonefačič, Spalatensi, Dion. Niaradi, Križevacensi, et cum ducibus praelatis Dr. Grivec et Dr. Dostál. Qui reduces consisterunt Pragae ad eam visendam. Cathedralem S. Viti et basilicam S. Georgii explicavit iis Prael. Mons. Dr. Pícha. Flagrabant omnes miro rerum, quas Pragae viderunt, amore. Nomine absentis Archiepiscopi salutavit eos Ep. Dr. Sedlák, excepit convivio episcopos et praelatos et die 17. aug. peregrinantibus valedixit. (Cfr. Slovenci in Hrvatje na Velehradu, v Pragi, St. Boleslavi 1927. Maribor 1928).

In ecclesia S. Viti labores reparatorii et aedificatorii prospere progrediebantur. Die 21. Jan. 1924 inchoata est demolitio parietis, de qua re cfr. Ser. Suppl. II. p. 34., et translatio musicalis Wohlmuti chori in septentrionalem partem navis transversae. Quod opus laborissimum et molestissimum cum multo periculo coniunctum, perfectum est ad finem anni 1927. Percommode accidit, quod opus hoc tempestive inceptum est, fornix (testudo) enim et adiacentes columnae per incendium anno 1541 et 1757 valde corruptae et negligenter reparatae vix sustentabantur et facile inopinate corruere poterant. Quam horribiles exinde sequelae! Medius ille paries cum columnis argilla tantum coniunctus clare demonstrabat, quod iam originetenus qua provisorius tantum aedificatus est. Illo demolito quam magnificus prospectus apertus est, ostendens elegantiam spatiosae cathedralis! Anno 1927 agebatur etiam de prolongatione presbyterii non satis magni. Quoniam vere prolongatio eius sine translatione mausolei regii, quae inopportuna videbatur, impossibilis est, remansit status,

qui adhuc fuit. Solummodo suggestus translatus est ad columnam inferiorem.

Etiam tectum veteris partis ecclesiae S. Viti ex ao 1868 multos et notabiles ostendebat defectus. Reconstructio eius itaque necessaria evasit, quod exigebat sumptus ultra 250.000 C. Hic quoque ex retardatione reparationis maximum periculum timendum erat.

Approquinquante iam millenario S. Venceslai necessarium erat reparationem veteris partis ecclesiae et adaptationem novae partis quam maxime accelerare. In nova parte comparatum est marmoreum pavementum, vetustum pavementum in ambitu presbyterii resarcitum est novis tabulis, mausoleum regium reparatum est. Praeparabantur omnia, quae necessaria videbantur, ut millennariae solemnitates anno 1929 digne fieri possent.

Ad eundem finem constitutus est specialis coetus virorum, qui iam inde ab anno 1924 tum verbo tum prelo cultum S. Venceslai propagabat et ad solemnitatem millenariam cum magna contentione et efficaciter omnia necessaria praeparabat. Coetum dirigebat episcopus Dr. Ant. Podlaha, vicepraeses unionis pro aedificatione ecclesiae S. Viti, adiutus etiam a viris laicis generosis.

Die 13. Aprilis 1928 transierunt duo lustra ab installatione decani Dr. S. Quanta rerum mutatio in hoc decennio! Quot novae res evenerunt! Post eversionem 28. Octob. quam tristis rerum perturbatio pro religione catholica praeprimis in Bohemia! Ubique praevalebat animus catholicis infensissimus. In futuram memoriam adducantur hic odii huius nonnulla documenta.

Interrogavit quidam minister exterus dolose unum ex nostris ministris: „Quare non occupavistis residentiam archiepiscopalem?“ „Sane, erravimus; nunc vero iam sero est,“ prodidit temere interrogatus.

Mense Novembri 1918 dum domus canonicales occupabantur, interpellavit decanus ministrum hac de re I. Z., qui inter alia dixit: „Futurae res capituli vestri, Domine episcope.

non erunt iucundae, sed valde acerbae. Domibus vestris indigebimus pro vicariis foraneis, qui per vices Pragam vocabuntur qua consilarii ad regendas res dioecesanarum. Et quoad vestrum archiepiscopum H. percommode ei contigit, quod nunc Pragae non adest, sed in Helvetia aegrotat. Si hic adesset, ego qua minister viarum ferratarum eum e Bohemia exportari mandarem. Ego sum ille factor, qui effecit, ne H. crearetur cardinalis. Dixi enim nuncio apost. Viennae, ut Roma eligat inter H. et gentem Bohemicam. Si H. creabitur cardinalis, tota Bohemia deficiet a fide“. Et ita insolenter prosecutus est de rebus aliis.

In cathedrali S. Viti „cicero“ quidam tecto capite ad visitatores proclamabat: „Aedes haec mox mutabitur in museum.“

Ludimagistra quaedam gloriata est: nos ludimagistri non seducimus discipulos, ut a fide cath. deficient; nos docemus eos cogitando res omnes prosequi et tunc ipsi credere cessabunt.

Talis inimicus cogitandi modus datus est in conspectum ubique. Catholici fideles contumeliis vexabantur, clerus in plateis insultabatur. Catholici habebantur cives ultimi generis, austriaci, inimici reipublicae, et sim. Qui in republica eminere voluit, declaravit, se esse sine confessione aut accessit ad sectam masonicam. Dignitarius publicus fidem cath. verbo et opere profitens rarissimus erat.

Documentum ingenii in ipso clero tunc temporis demonstrat circulare noti parochi Z., quod a. 1918 omnibus sacerdotibus mittere ausus est, in quo agitabat inter alia contra coelibatum episcoporum et sacerdotum, postulabat amplum usum linguae vernaculae in liturgia, liberam electionem episcoporum a clero et fidelibus, sicut et abrogationem barbae tondendae et portandi collaris clericorum, democratisationem consistorii et foraneorum vicariorum. Et permulti e clero — annuebant, rerum inanium studio decepti.

Tristissimum frigidi sensus religiosi documentum remanebit furor, quo primis post eversionem annis demoliebantur

pretiosa artis catholicae monumenta, cruces, statuae etc., et non inveniebatur vir gravis, publicae auctoritalis, nec talis, cuius officii hoc erat, qui debito modo vandalismum illum condemnaret . . .

Sacerdotes defecerunt multi, sed multi mox ad se redierunt. Nonnulli resipuerunt et poenitentes conversi sunt, alii ducibus suis olim — recte seductoribus — nunc maledicunt, in sacrilego suo matrimonio infelices sunt, alii functiones sacras — quasi-catholicas — histrionum more peragunt, lacerati in corde suo.

Ecclesia catholica in patria nostra magnum quidem cepit detrimentum, sed non tale, quod nonnulli exspectabant. Quod cum uni eorum viro notabili dictum esset, ille catholicismi notus et antiquus inimicus, respondit: „sed nihilominus iis nova secta domum satis perforavit.“

Rabies haec anticatholica decursu decennii paulatim sedata est. Catholici praebebant se ubique qua veri patriotae, conservantes sibi manus puras, quod de inimicis religionis dici non poterat.

Et cooperavit etiam providentia divina, eiusque vis maior. Unus seductorum cleri Dr. Z. in sua ambitione acerbè destitutus, laborabat diu carcinomate linguae et infeliciter obiit. Auctor schismatis resp. haereticae sectae Dr. F. vexatus atrociter carcinomate ventriculi e vita cessit. Plures sacerdotes — apostatae morte subitanea perierunt. In secta ipsa diversa dissidia orta sunt et decursu paucorum annorum asseclae suum Credo quater mutaverunt. Multi homines novi indignos se prae-buerunt extorsis dignitatibus et sim. Red. F., qui odium contra Romam propagabat, prout et sen. S., qui prae aliis contra nuncium M. agitabat, aliique plures nunc nihil valent et sunt in vita politica qua cadavera. Molae Dei molunt lente quidem sed certe . . . .

Humanismus falsus amplius non allicit, et omnes inimici catholicismi: Imka, Iwka, Armáda spásy, Volná myšlenka, quamvis in odio catholicae religionis intime coniuncti — imbecilles remanent et paucos capiunt.

Interea nova vita religiosa catholicorum renascitur, ecclesiae implentur fidelibus, multi redeunt ad ss. sacramenta; novae uniones et sodalitates fundantur, actio catholica optimum successum promittit et aurora melioris conditionis rei catholicae lucescit. Attamen desideranda est adhuc confessionalis schola catholica et ephemerides in sensu catholico debite redactae.

Mense Aprili 1928 capitulum nostrum denuo nunciare debuit inopinatum obitum sodalis sui et quidem canonici M^sg. Dr. Jos. Hanuš, decani ad S. Apollinarem. Repentina morte — apoplexia cerebri — abreptus mane die 20. Aprilis in lecto mortuus inventus est, qui vespere adhuc sanus ad multam noctem lucubravat. Conductus in eccl. OO. Sanctorum et celebratis ibidem exequiis a decano Dr. S. die 23. Apr. translatus est per auto in pagum Ohništany, locum suum natalem, ibique altera die sepultus. Parabat iam iter ad euchar. congressum in Sidney, sed mors consilium eius praeoccupavit.

Excell. Archipraesul exequiis eius interesse non potuit, quia a die 4. Apr. ipse serio aegrotabat. Qua de causa expletis sacerdotii sui decem lustris (ord. Romae 15. Jun. 1878) iubilaeum suum aureum cum splendore externo celebrare nequivit. Nihilominus convenerunt Pragam fere omnes episcopi ex tota repub. nostra gratulabundi, in quorum praesentia iubilans Archiepiscopus in suo oratorio domestico 16. Jun. missam privatam legit. Capitulum nostrum ad festum hoc obtulit eidem calicem preciosum cum imaginibus ss. patronorum bohem. e vitro matallico elaboratis, prout et alii donatores eidem varia et multa munuscula memoriae causa dicarunt.

Festo ss. apost. Petri et Pauli 29. Jun. installavit dec. S. more solito novum canonicum Th. Dr. Joannem Remiger. Die 1. Jul. ordinavit Ep. S. 7 alumnos archidioecesanos, et quidem solummodo 2 Bohemos et 5 Germanos, ad ord. presbyteratus, praeter eos 2 dioec. alienos et 5 regulares in eccl. S. Adalberti in semin. Dejvicii.

Die 5. Maii 1928 advenit Roma novus nuntius apostolicus Pietro Ciriaci, quem episcopus Dr. Ant. Podlaha, vicarius generalis, nomine aegrotantis Aepi salutavit. Aderant multi dignitarii, inter quos etiam minister Dr. Krofta. Quum nunciatura apostolica Pragae propriam residentiam adhuc non habeat, nuntius Msgr. Ciriaci in residentiam archiepiscopalem divertit.

Quamvis Excell. Archipraesul paulatim convaluit, non potuit ei suaderi, ut canonicam visitationem generalem sicut annis aliis ipse perageret. Substituerunt eum itaque episcopi auxiliares: Ep. Frind in vicariatu for. Joachimvallensi, Ep. Podlaha in vic. Ořechensi (partim), in vicar. Raconicensi, nec non Ep. Sedlák, qui visitavit 5 paroch. vic. Ořechensi (804 conf.) et confirmationem dispensavit Mag. Pragae (2075 conf.) et Plsnae (2112 conf.), in totum 4991 pers.

Interea exaedificatio novae partis cathedralis S. Viti conspicue progrediebatur. Constructum est novum pavementum ex tabulis marmoreis et necessarium apparuit, ut mausoleum regum aperiretur. Hoc factum est 17. Aprilis in praesentia invitatorum hospitem, quos nomine aegrotantis Aepi salutavit Ep. Dr. Ant. Podlaha, vicarius generalis, qui historiam mausolei pluribus verbis explicuit. Inter alia exposuit, quae de hac re refert Thomas Pešina in suo scripto „Mars Moraviae“ et J. Beckovský in II. vol. pag. 360 ss. libri: Poselkyně starých příběhů českých, Praha 1879. Aderant Ep. Dr. S., capituli decanus, qui primus in cryptam ingressus est, nec non ministri Mons. Dr. Šrámek, Dr. M. Hodža, Dr. Müller, Dr. Kubát, Mons. Šittler, et alii. Ea, quae inveniebantur, tristem praebebant aspectum, erant enim in statu desolato. Arcae ex quaercu, quae ab imperatore Franc. Josepho anno 1855 pro ossibus hic sepultarum personarum comparatae erant, iam prorsus putridae inveniebantur.

In locum defuncti can. Hanuš propositus est die 2. Julii in sess. capit. ex tribus candidatis professor relig. Dr. Theophilus Opatrný.

Pro can. Dr. Jos. Čihák tradita est ab apost. nunciatura Prag. mediante Aepali ordinariatu bulla de die 9. Julii, qua

Ss. Pater Pius XI. contulit vacantem canonicatum Joanneum IV. professori Dr. Č. Unacum gratia Ss. Patris sanatae sunt omnes optiones, quae in Capitulo nostro bona fide sed non recte hucusque factae sunt, sed inde a Dr. Č. in futurum cessare debent. Decretum Datariae ita sonat:

Nuntiatura Apostolica.

N. 14833.

Excellentissimo ac Reverendissimo

Praga, 29. Julii 1928.

D. FRANCISCO KORDAČ,

Archiepiscopo Pragensi.

Cum adnexa bulla.

Excellentissime ac Reverendissime Domine,

Honori mihi duco Excellentiae Vestrae Reverendissimae transmittere, hisce literis unitam, Bullam nominationis in favorem Rev. Dom. JOSEPHI ČIHÁK, istius Metropolitanae Ecclesiae Pragensis, quam Dataria Apostolica folio N. 519/27 diei 19 h. m. mihi remisit.

Addere etiam propero, Datariam Apostolicam eodem folio mihi mandasse, ut cum Excellentia Vestra sequentia communicarem: „Dopo un accurato esame dell' esposto del Revmo Capitolo Cattedrale circa il diritto di ozione, si è dovuto constatare, che tale diritto è cessato col nuovo Codice, perchè non solo non può provarsi la sua esistenza per tavole di fondazione, ma tutto fa vedere, che, se esso esisteva, lo fu in forza di consuetudine e di privilegi. Data pertanto la cessazione della facoltà di ottare, il Santo Padre ha sanato tutto l' operato del Capitolo, il quale dopo la morte dell' Arcidiacono, III. Dignità, aveva usato del detto privilegio, lasciando scoperte il IV. Canonicato Gioanneo, conferito al Rev. Čihák.

Inoltre per atto di sovrana benignità lo stesso S. Padre ha accordato la grazia, che i presenti Capitolari (Dignità e Canonici di I. a II. erezione) escluso il Čihák e quelli che verranno a far parte del Capitolo, possano ottare, eccettuato alla I. Dignità, che rimane sempre di collazione Pontificia.

È bene poi rammentare al Revmo Capitolo, che quando il Benefizio è riservato alla Santa Sede, cessa il patronato o la presentazione ecclesiastica, e ciò per legge antica e nuova.

La ragione poi per la quale il detto Capitolo non ritenne riservato il Canonicato posseduto dal defunto Carlo Schuster, Prelato domestico, perchè il Beneficio non ha Prebenda propria, ma percepisce dalla massa comune, non vale, giacchè sotto la riserva cade qualsiasi Canonica o Beneficio con o senza prebenda o rendita. Ciò si verifica in moltissimi casi in Italia e fuori, ove la Prebenda è dalla Massa comune, o per le leggi eversive è stata soppressa.

Il S. Padre ha sanato ancora la collazione fatta del Canonico posseduto dal defunto Schuster, Prelato domestico, condonando i frutti percetti etc.“

Tandem 31. Jul. accepit capitulum decretum S. Ú. P. de elapsa iam diu die 22. Martii 1928, quibus ulteriora bona capituli hucusque confiscata libera declarata sunt. Simile decretum de die 27. Jul. 1928 emanatum est etiam pro praebenda praepositi.

Recapitulandum: Capitulum possidebat 10.830 ha, 4124 ha agrorum et pratorum, 6706 ha silvarum. Cedere debuit 412 fundorum per longius tempus locatorum nec non pro aedificiis extruendis, et ulteriora 2943 ha, tradere S. Ú. P. Perdidit itaque in toto 3365 ha. Vectigal ex bonis impositum ei erat 8,552.260 C.

Praebenda praepositi possidebat 1202 ha, 931 ha agrorum et pratorum, 271 ha silvarum. Cedere debuit locatoribus et ad aedificia extruenda 270 ha, tradere S. Ú. P. 367, in toto 637 ha. Vectigal impositum ex bonis 1,362.987 C.

Jactura tum capituli tum praepositi (huius praecipue) magna est, quia fundi pretio vilissimo cedi debebant; e. gr. terni cubiti in Dejvice tradi debuerant civitati Pragensi pro 10 C, quos civitas postea vendebat à 200—500 C.

Die 7., 8. et 9. Aug. detecti sunt tumuli Matthiae de Arras et Petri Parlerii, qui erant primi aedificatores cathedralis S. Viti. Tumuli penes ianuas sacristiae tegebantur inde ab anno 1600 tripartito confessionali, qua de causa omnibus historiographis penitus erant ignoti.

Ossa Matthiae de Ar. († 1352) omnia bene conservata inveniebantur; ex veste preciosa particulae quoque remanserunt.

Ita etiam inventa sunt ossa Petri Parlerii, defuncti festo S. Margaritae 1399, qui tamen sepultus erat non sub lapide tumuli, sed parallele penes Mathiam.

Ad pag. 376 Nr. 914 et Suppl. II. pag. 36. **Carolus Schuster.** Diuturno et doloroso morbo confectus obiit die 19. Octobris 1927 hora 5. matutina 66. annum aetatis et 41.

sui sacerdotii agens. In oppido Bystřice sub Pernstein die 21. Octobris sepultus.

Ad pag. 377 Nr. 915, Suppl. I. pag. 38 et Suppl. II. pag. 37. **Antonius Podlaha.** Diem eius natalem sexagesimum a. 1925 amici eius sollemnissime celebrabant et in memoriam numisma a sculptore J. Šejnost formatum a. 1924 cudi fecerunt.

Scripta:

Ad Nr. 92. Veliký katechismus katolického náboženství. Vydání obrázkové. Páté vyd. 1928.

100. Catalogus collectionis operum artis musicae, quae in bibliotheca capituli metrop. Pragensis asservantur. (Editiones Nr. XIX.) Pragae 1926.

101. Catalogus incunabulorum, quae in bibliotheca capituli metropolitani Pragensis asservantur. (Editiones Nr. XX.) Pragae 1926.

102. Libri erectionum archidioecesis Pragensis saeculo XIV. et XV. Liber VI. (1397—1405). Pragae 1927.

103. Supplementum tertium ad seriem praepositorum, decanorum, archidiaconorum, aliorumque praelatorum s. metropolitanae ecclesiae Pragensis. Pragae 1928.

Hereditate a patre suo Antonio Podlaha, cive Pragensi, architecto et officii oeconomici urbis Pragensis administratore (obiit 27. Februarii 1912 annum 86. aetatis suae agens), accepit collectionem rerum vetustate ac raritate notabilium, quam industria sua magnopere auxit. In hac collectione sunt: 1. Tabulae pictae saec. XV.: B. V. Maria Jesulum gestans (vide „Památky archeologické“ XXXIV., 1924—5, 231), S. Venceslaus (vide ib 232) S. Venceslaus egenis ligna e sylva comportans a sylvanis percutitur (vide ČKD 1928, 326), Mors s. Venceslai (ib. 327), S. Joannes Evangelista et S. Jacobus (vide Pam. arch. XXXIV., 1924—25, tab. LXX.) S. Paulus et S. Bartholomaeus (vide ib. tab. LXXXI.) — 2. Picturae e saec. XVIII.—XX., quas effinxerunt pictores: Nicolaus Aleš, Bernh. Ambrozi, Joan. Adalb. Angermeier, Christianus Berentz, Sig. Bouška, Petrus Brandl (vide ČKD 1928, 462), Aloisius Bubák, Joannes Rudolphus Byss, Jos. Calimberg, Alexander Clarot, Franc. Th. Dallinger, Joannes Delser, Franc. Ludov. Duchoslav, Ant. Dvořák, Thomas

Ender, Franc. Ferg, Ant. Fila, Victor Förster, Ant. Gareis, Joan. A. Gebhardt, Norb. Grund, Julius Theod. Gruss (vide Pam. arch. XXXIV., 1924—5, 509), Adolphus Fridericus Harper, Joannes Jacobus Hartmann, Amelia Hausmannová, Frid. Havránek, Egbert Heemskerck, Thomas Heeremans, Jos. Heicke, Ed. Herold, Caspar Hirschelli (vide ibid. tab. LXXIV. et LXXV.), Ernestus Hofbauer, Ant. Chittussi, Venc. Jansa, Carolus Javůrek, Georg. Jilowsky, Guilielmus Kandler. Petrus Keck (vide ib. tab. LXXII. et LXXIII.), Al. Kirnig, Lud. Kohl, Car. Kostial, Dom. Kottula, Joh. Leggé, Ant. Lhota v. ČKD 1928, 467), L. Kuba, J. K. Kubín, Ant. Machek, Petrus Maixner, Quido Manes, F. A. Maulpertsch, Jul. Mařák, X. Margold, Tadeo Mayer, Vinc. Morstadt, Rud. Müller, K. V. Muttich, Franc. Nadorp, Jos. Navrátil (v. Pam. arch. XXXIV., 1924—5, tab. LXXXVII.), Joh. Novopacký, G. Opiz, Rud. Ottenfeld, L. Passini, Ad. Pergl, Aug. Piepenhagen, Louisa Piepenhagen, Max Pirner, J. Porcellis, J. Procházka, Ign. Raab, Rauch, V. Laur. Reiner, Em. Rom, Sig. Rudl, Daniel Seghers, Franc. Séquens, Jac. Schalcken, Jos. Scheiwl, H. Schwaiger, A. Slaviček, Joan. Nep. Steiner (v. Pam. arch. XXXIV., 1924—5, tab. LXXVI.), Ferd. Sydon, T. F. Šimon, Jarosl. Špillar, Vinc. Teibner, Josephus Maria a s. Theresia, Carmelita (Madonna 1753 Pekini in Sinis picta), Jos. Trenkwald, Adolphus Triáček (v. ibid. LXXVIII.), Hugo Ullik, Ign. Umlauf, Franc. Urban, Lud. Vacátko, Gust. Vacek (v. ibid. pag. 510), A. Waldhauser, Wellner, Wessely, Ant. Wiehl, Franc. Wiehl, Mich. Leop. Willmann, M. Withoos, Aug. Vlček, C. Würbs, Vladimír Zákrejs, Jos. Zumsande, Franc. Ženíšek: — 3. *Picturae pusillae s. d. „miniaturae“*: Puer Jesus in praesepio, pictura in charta pergamena saec. XIV., litera initialis G in charta perg. saec. eiusdem; imagines personarum e saec. XVIII.: imago cuiusdam viri a V. Laur. Reiner, xerographiae quorundam conjugum nobilium ab Agnete de Salm pictae a. 1773; imagines personarum e saec. XIX.: Jos. Adalb. Sedláček O. Praem., Jos. Franc. Smetana O. Praem., Joachim Spann († 1839), e. a. — 4. *Umbrae hominum li-*

neis circumductae, s. d. „silhouettae“: Archiepiscop. Prag. Guilelmus Florentinus Salm, Godefridus Joan. Dlabáč O. Praem., tres imagines personarum a Laurentio Klinger a. 1839 et 1846 confectae. — 5. Delineationes auctoribus: Jos. Bárta (vide Světozor 1897, 525), Jos. Bergler, Joan. Berka, Franc. Galli Bibiena, Joan. Jos. Dietzler, A. Dlabáč, Jos. Führich (vide Pam. arch. XXVI., 1914, 107), Frid. Gauermann, N. Grund, Mich. Venc. Halbax, Joan. Hiebel, Lud. Kohl, Jos. Koruna, Adulphus Kosárek (vide ČKD 1924, 127), Joan. Koula, Venc. Markovský, Ern. Novák, Ig. Palliardi (v. Pam. arch. XXVII., 1915, 236, Jarosl. Panuška, Car. Rélink, B. Roubalík, Car. Russ, Roelant Savery (vide Pam. arch. XXIX., 1917, tab. XLIX.), Franc. Sequens, Ant. Schmidt (v. Pam. arch. XXVI., 1914, 47, 49, XXVII., 1915, 235), Franciscus Smichaeus (v. Pam. arch. XXVII., 1916, 115, tab. VI.), Joan. Jac. Smichaeus (v. ibid. 116, tab. VII.), Joan. Venc. Spitzer, Car. Svoboda, Tittelbach, Ant. Tuvora, Hugo Ullik, Frid. Wachsmann, Joh. Willenberger (v. Pam. arch. XXVIII. 1916, 120, tab. VIII.), J. K. Wolf, Franc. Ženišek. — 6. Incunabula xylographica XV. saec.: Madonna (vide Český slovník bohovědný III., 609), Crucifixus, S. Hieronymus (v. ibid. 610), S. Catharina, S. Barbara, Arma Christi. — 7. Xylographiae saec. XVI.: Nic. Boldrini 1566; saec. XVII.: Christoffel Jegher. — 8. Imagines per aeneam laminam expressae auctoribus: Henr. Aldegrever, J. Arnold, Joan. Balzer, Franc. Bělský, Benedetti, Jos. Bergler, Joan. Berka, Ant. Birkhart, Louis Philibert Debucourt, Georg. Döbler, Jos. Al. Drda, H. Goltzius, G. de Groos, Joan. Daniel Hertz (vide in praesenti opere tab. II.), Ant. Herzinger, Dan. Nic. Chodowiecki, Bart. Kilian, Carlo Lasinio, A. Neirautter, Leop. Peuckert, C. Pluth, Ign. Pohl, Car. Postel, Adalb. Preissig, Joh. Gottl. Prestel, A. Pucherna, Mich. Rentz, Joan. El. Ridinger, Jos. Rybička, Aegidius Sadeler, J. Ch. Sartorius, Jar. Skrbek, Victor Stretti, Sysang, J. Šembera, T. F. Šimon, Balth. Westerhout, F. C. Wolf, C. Votlučka, Casp. Wussin. — 9. Iconographia ecclesiae metropolitanae s.

Viti locupletissima: xylographiae, chalcographiae, lithographiae, photographiae, delineationes saec. XV.—XX. — 10. Figurae lignae: e saec. XVI.: S. Anna „metterzia“, „S. Ursula“; e saec. XVII.: reliquiarium in forma hermae cuiusdam apostoli (vide Pam. arch. XXXIV., 1924—25, pag. 230), Madonna sedens, Jesulum in gremio gestans (v. ibid. tab. LXXIX); e saec. XVIII.: S. Joseph cum Jesu puero peregrinatur (v. ibid. pag. 511), Coena Domini, Jesus resurgens, Mercator Turcicus (v. ibid. pag. 512); e saec. XIX.: „Christus patitur culpa generis humani“ a Franc. Bílek (v. Slovník bohov. II., tab. IV.). — 11. Figurae marmoreae: sec. XVII.: discus cum imagine ectypa Innocentii Papae XI.; saec. XX.: B. V. Maria cum Jesu infante in gremio sub tecto frondeo quiescens a Vinc. Vosmík. — 12. Figurae aeneae: Crucifixus a Joanne Kastner, S. Venceslaus a Stanislao Sucharda (vide ČKD 1928, 553), Christus in deserto a Vinc. Vosmík. — 13. Figura argentea: Imitatio a 1884 elaborata candelabri in capella s. Venceslai asservati (vide ČKD 1928, 552). — 14. Imagines ectypae ex ebore sculptae: saec. XVIII. S. Venceslaus (vide ČKD 1928, 548 et 549) et S. Joannes Nep. — 15. Figurae ex argilla assata: quatuor Ecclesiae Doctores, duo angeli ab Eug. Rob. Dorer. — 16. Opera ceroplastica: e saec. XVIII.: S. Joannes Nepomucenus, S. Theresia; e primo dimidio saec. XIX.: imagines variarum personarum. — 17. Opera caelata: Parva crux aenea (reliquiarium) e saec. XI. (v. Pam. arch. XXXIV., 1924—5, 230); bulla aurea Ferdinandi I., quatuor tabulae caelatae ab aurifice Pragensi Antonio Karrer (v. ibid. 513, 514). — 18. Vasa et parvae figurae ex sic dicto „porcelaine et faïence“: Altrohlauenses, Dalwitzenses, Holíčenses, Klösterlenses, Misnenses, Pirkenhammerenses, Pragenses, Schlaggenwaldenses, Vindobonenses. — 19. Vasa vitrea varie ornata, deaureata, picta, scalpta et levigata. — 20. Supellex: armaria, arcae etc. e saec. XVII.—XIX., e. g. arca collegii „literatorum“ Novae Urbis Pragensis (vide Pam. arch. XXXIV., 1923—2, 233). — 21. Horologia e saec.

XVII.—XVIII. e g. a Renard Verdunensi, a Joanne Georg. Kreibich Leippensi. — 22. Bibliotheca continens 4450 volumina, inter quae sunt nonnulla rariora, e. gr. Breviarium Pragense parvis literis in charta pergamena scriptum cca a. 1400, Schedelii Liber cronicarum impressus a. 1497, Die Cronica van der hilliger Stat van Coellen, impressa a 1499 e. a.

Ad pag. 382 Nr. 916, Suppl. I. pag. 39 et Suppl. II. pag. 38. **Georgius Glosauer.** Adde: Necessitatum temporis post revolutionem anni 1918 exortarum prudenter rationem habens Episcopus Glosauer vires suas non solum Archipraesuli in administranda dioecesi dedicabat, sed etiam enixissime in unionibus catholicorum elaborabat imprimis in organisatione „Volksbund der deutschen Katholiken in der Č. S. R.“ cui inde ab anno 1924 in Bohemia praesidebat.

Die 3. Maii 1925 post concionem Maianam in ecclesia Sti. Clementis Pragae habitam apoplexia correptus totum annum graviter aegrotabat et die 9. Junii 1926 in Hospitio insanabilium in Welchau pie obiit anno 66. fere expleto. Sepultus est 14. Junii in coemeterio loci navitatis suae Schweissing.

Ad pag. 386 Nr. 918, Suppl. I. pag. 40 et Suppl. II. pag. 39. **Antonius Grimmer.** Adde: Quamquam diu aegrotus tamen assidue in Curatorio pro aequirenda et educanda sobole sacerdotali, imprimis pro sustentandis institutis Duppauiensibus (gymnasio et seminario minore) elaborabat. Morbo brevi consumptus obiit in sanatorio Podoliensi Pragae die 12. Maii 1926 65. annum aetatis suae agens, die 15. Maii in crypta coemeterii ad S. Margaritam Břevnovii sepultus est.

Ad Suppl. II. pag. 39, Nr. 919. **Mauritius Pícha.** Adde: Ab anno 1927 praelatus scholasticus. Anno 1925 publicavit in periodico Časopis katolického duchovenstva tractatum „Přešlo-li rakouské právo jmenovací na vládu republiky československé“, qui ad usum Curiae romanae in linguam italicam translatus est. A. 1928 nominatus membrum commissionis, quae a gubernio Reipublicae čsl. ad normam conventionis sic dictae „Modus vivendi“ inter S. Sedem et Rempublicam pro delimitatione et dotatione dioecesium constituta est. Decursu

an. 1924—1928 qua delegatus Revmi Capituli in negotiis cum magistratu pro reforma agraria, Státní pozemkový úřad, tractandis fungebatur et omnia praedia Capituli et Praepositurae perlustravit cum membris commissionis, quae ab eodem magistratu missa erat, ut definiret et conscriberet praedia, agros, silvas, domus et possessiones industriales, quae reforma agraria finita Capitulo et Praepositurae relinquenda sunt. Ab a. 1921 praeses unionis virorum cathol. „Katol. jednota Svato-václavská“.

Ad Suppl. II. pag. 41 Nro. 920. **Antonius Franz.** Adde. Inde ab Octobri 1927 munere Custodis S. M. Ecclesiae fungitur. Praeterea ad sequentia A. Ep. Curiae munera et officia delegatus est: die 27. Augusti 1926 Commissarius pro examinibus e theologia pastorali, sociologia et dialectis semiticis studiosorum theologiae facultatis germanicae, die 5. Octobris 1926 Examinator candidatorum muneris catechetici penes scholas medias, die 25. Nov. 1926 Commissarius Congregationis Pauperum Ancillarum Jesu Christi, die 29. Febr. 1928 Commissarius in scholis mediis urbis Eger. Munere Superioris Instituti B. M. V. Virginum Anglicanarum anno 1925 se abdicavit. Die 19. Jan. 1928 ab Illustrissimo Do Archipraesule vicepraeses Consilii catholicorum germanicorum archidioecesis Pragensis „Actionis Catholicae“ nominatus est.

Incumbebat porro ad organisationem operum caritatis christianae inter catholicos linguae germanicae promovendam. Inde ab anno 1926 confoederationi omnium unionum caritatis singularum dioecesium reipublicae „Deutscher Reichscaritasverband“ praeest.

Unio „Seraphisches Liebeswerk“, cui praeest, anno 1927 aedibus orphantrophei sui Wildstein sumptibus 200.000 cor. accessionem adiunxit.

Ad Suppl. II. pag. 42, Nr. 921. **Josephus Soukup.** Adde: Munus hoc exercens saepius occasionem habuit nominato instituto prodesse: in disciplina firmanda, in oeconomia promovenda, in erigenda novo domo caecarum puellarum Brundusii ad Albim (loco derelicti asyli Mnichovicensis) etc. Anno 1927

iterumque anno sequenti eiusdem instituti vicepraeses electus. Cum protonotarius apost. et S. M. E. praelatus archidiaconus Dr. Carolus Schuster muneri officialis tribunalis AEpp. renuntiaverit, die 27. Ianuarii 1927 officialis eiusdem tribunalis nominatus, onus insuper e suscepto a. 1922 munere viceofficialis retinens, novo alio viceofficiali boh. non constituto. Durante diuturno morbo praelaudati prael. Dr. Car. Schuster eius vices qua commissarii apud Congregationem Sororum Misericordiae s. Caroli Bor. Pragae 336-III. gerebat et post eius mortem, initio Novembris 1927 ab Exc. Archipraesule eidem Congregationi commissarius datus est. Paroeciae Fleis-senensi, quae suum protoexpositum in difficilioribus negotiis adire consuevit, nullo non tempore consilio et ope praesto erat, quam tandem post tot annos ab eius discessu decursos visitavit, novasque campanas magno cum sumptu restauratae ecclesiae die 8. Maii 1927 sollemniter benedixit.

Ad Suppl. II., pag. 42, Nr. 922. **Franciscus Hrubík.** Adde: Anno 1925 Celmum Archipraesulem Franciscum anno iubilaei Romam diebus 23. Novembris usque ad diem 13. Decembris est committatus, die 8. Decembris, in Festo Immaculatae Conceptionis B. M. V. post audientiam Celmi Antri-praesulis in audientia a Ssmo Dno Nostro Pio XI. est exceptus. A. 1926 die 19. Ianuarii Antistes Urbanus, id est Suae Sanctitatis Praelatus domesticus est renuntiatus. Commissarius Archieppalis Soror. Carmelitanarum discalc. Hradčanensium, ac gymnasii archieppalis Bubenečii est factus. In Academia Christiana Pragae Celmi Archipraesulis gerit vices. Vi specialis facultatis Apostolicae a Celmo Archipraesule deputatus plurimas Campanas tum in civitate metropolitana tum in vastissima archidioecesi consecravit.

Ad Suppl. II. pag. 44, Nr. 923. **Josephus Hanuš.** Adde: Peregrinationis, quam anno iubilaei 1925 mense Julio episcopus Dr. Joseph. Bombera, superior generalis cath. militum exercitus czechoslovaci, Romam duxit, director spiritualis fuit et iub. cruce commend. „Benemerenti“ insignitus est. Eodem anno, mense Septembri, Mediolani internat. congressui ethno-

logorum interfuit, munere secretarii eiusdem congressus pro republica czechoslovaca fungens, materiamque ibi pertractatam in Časopis kat. duchov. a. 1926, pag. 79 et 168 descripsit. Anno 1926 ad internat. congressum eucharisticum chicagenssem in Americam septentrionalem una cum 70 sociis e Czechoslovakia uti director itineris simulque Exc. Archiepiscopi Pragensis vices gerens se contulit, die 8. Junii insigne congressuale expeditionis czechoslovacae praesidenti Coolidge in Washington obtulit, die 22. Junii sollemnem sessionem in colosseo chicagensi nomine catholicorum in Czechoslovakia anglico sermone, per machinam „radio“ divulgato, salutavit, quo simul cultum s. patroni Venceslai explanavit. Plures dein colonias bohemicas in Statibus Americae Unitis visitavit et certe res esset difficilis paucis verbis referre, quae tempore commorationis suae in America gesserit locutusve sit. Plura de hoc inveniuntur in Č. K. D. 1926 p. 466 et 517 in artic. ab eo scripto „XXVIII. mezinárodní euch. kongres v Chicagu“ nec non in libro a. 1927 a Hereditate s. Joannis Nep. edito, cui titulus „Světový Eucharistický Kongres v Chicagu a účast katolíků z Československa“ auctoribus Dre Joseph. Hanuš et deputato V. Myslivec. Membrum permanentis comitatus pro internat. euch. congressibus organizandis ab anno 1925 ad repraesentandam Czechoslovakiam, Romae electus, sessionibus eiusdem comitatus sequentibus annis, 1926 et 1927 Parisiis interfuit. Anno 1927, diebus 28. et 29. Junii, occasione jubilai 500 annorum a fundatione universitatis cath. lovaniensis elapsis Lovanii affuit. Nomine societatis lourdensis, cuius erat praeses, peregrinationem cum 140 catholicis in Poloniam organizavit dieque 1. Augusti a. 1927 ingressus est, Cracoviam et Czenstochoviam visitans, ubique curam habens de recta notitia veri status ecclesiae cath. in republica nostra pervulganda amicitiaque catholicorum Poloniae acquirenda. Fata huius peregrinationis continentur in libello catechetae V. Vajs: „Na Jasnou Horu“, Pragae 1927. Unionis cum ecclesiis orientalibus fautor et propagator assiduus die 29. Augusti 1926 in comitiis generalibus Velehradii in commissionem ad stabi-

liendum programma futuri congressus electus in conventu ipso Velehradii die 20. Julii 1927 salutem attulit nomine Exc. Archiepiscopi pragensis Dr. Fr. Kordač, cuius vices gerebat, collaborationem Apostolatus dioecesanii pragensis cum Apostolatu dioecesano olomucensi promisit, in finalique conventu die 24. Julii, proponente apostolo unionis, Msgr. Michaeli d'Herbigny, in permanens praesidium executivum electus est. (Acta V. Conventus Velehradiensis anno 1927). Uti iam supra allatum, anno quoque 1927 sessionibus permanentis comitatus pro internat. eucharist. congressibus organizandis qua membrum eiusdem Parisiis interfuit. Hoc iter, sub fine mensis Novembris susceptum, erat eius ultimum. Diem dominicalem, sessionibus antecedentem, per curam animarum popularium suorum in ecclesia „pro extraneis“ explevit, uti ex litteris ad amicos eo tempore missis elucet. Quod novas dignitates novaque munera attinet, quorum nondum mentio facta est, a. 1926 Sanctiss. P. Pius XI. eum suum cammerarium secretum supranum. nominare dignatus est. Eodem anno constitutus est examinatus AEpp. in tentaminibus rigorosis e dogmatica speciali ad facultatem theol. boh. et praeses Unionis s. Raphaelis pro emigrantium cura. Anno 1927 factus est commissarius AEppalis Congregationis Sororum Consolatricum pro pauperibus aegrotis per domos visitandis et Consilii pro rebus scholaribus in Bohemia membrum. Praeterea erat examinatus AEppalis candidatorum muneris catech. penes scholas medias et civ., gymnasii gallici et Confoederat. christianae charitatis commissarius AEppalis, directorii Collegii Ernesti de Pardubic membrum, societatis „Amitié française“ praeses etc. Activitas eius litteraria magna esse non desiit. In Dictionario „Český slovník bohovědný“ publicavit tractationes: de ethnologia religionum, de historia religionis cath. in Gallia (Francia), de Hinduismo et Jainismo, de historia religionis in Hollandia, de historia religionis in India et Japonia, de s. Joanna d' Arc. In facultate theol. boh. ultimis annis habuit: Praelectiones de religione Slavorum et Germanorum. De historia et notione sacrificii in religionibus occurrentibus. Pro jubileo millenario

libellum de s. Venceslao gallice et anglice praeparavit. E brevioribus articulis, qui ultimis tribus annis (praeter numerosas recensioni) in Č. K. D. ab eo in lucem prodierunt, adducantur 1925: Český etnolog Pavel Šebesta mezi Pygmej na Malace; Z etnologie primitivů, Nové objevy staré kultury praobyvatelů v severní Americe, Obrázky ze života Malajců na Malace. 1926: Překážky spojení církví východních s Římem a prostředky, kterými by bylo možné je odstraniti, Apoštolát sv. Cyrilla a Methoda pod ochranou blah. P. Marie; nové stanovy, schválené Apošt. Stolicí, Sněmování Ústředí Apoštolátu a Akademie velehradské na Velehradě 1927, Slovanský text Josefa Flavia o P. Ježíši; 1928: Anglický rozhlas o sv. Václavu v Chicagu, Mezinárodní světový kongres lidnatosti v Ženevě, Universal Religious Peace Conference, Podvržený text encykliky papeže Lva XIII. jihoamerickým biskupům o manželství kněží, Křesťanství v Číně, Boj církve anglikánské s vládou o „Common Prayer Book“, „Mortalium animos“ encyklika Pia XI. o jednotě církve, XXIX. mezinár. euchar. kongres v Sydney. Accedunt per multi articuli, publicati in aliis periodicis et ephemeridibus cum nostris tum extraneis. Tantus labor non sinebat cogitare multum de valetudine, quae de cetero satis firma esse videbatur, nam per catharum bronchiale chronicum, quo diu laborabat, vita eius directe non periclitabatur, proin nihil mirum, quod serio deliberare inceperit de itinere audendo ad intern. congressum euch. Sidneynensem, in Australia mense Septembri 1928 celebrandum. At Deo aliter de eo disponente, praematura morte mane diei 20. Aprilis 1928 obiit, apoplexia cerebri tactus. Corpus exanime die 23. Aprilis h. 9. a. m. ex residentia canonicali N. C. 58.-IV. in ecclesiam Omnium Sanctorum asperitate aeris non obstante a plurimis conductum et celebratis ibidem exsequiis levatum, in pagum Nové Ohnišfany, locum natalem defuncti translatum et ibidem die sequenti in proprio sepulchro coemeterii sepultum est. Moerorem super eius morte testabantur laudes ephemeridum de eius vita, animi bonitate, meritis. Insignis memoria eius celebrabatur Parisiis die 13.

Maii a. 1928 in ecclesia supra commemorata „Église diocésaine des étrangers“, praesidibus episcopo parisiensi Msgr Emmanuele Chaptal et vicario generali, canonico Carolo Quene (Cf. necrologium Dris Ant. Podlaha in Č. K. D. 1928, pag 391.)

924. **Antonius Eltschkner**, die 4. Junii 1880 in oppido Polička, dioecesis Reginae-Hradecensis e piis parentibus Antonio et Maria n. Blažek natus, in gymnasio Litomyšlensi a 1900 studiis humanitatis absolutis, qua archiepiscopalis seminarii majoris Praegae alumnus eodem anno mense Octobri in finem vergente in Collegium Bohemorum Romae missus in Universitate Pontificia S. Congr. de Propaganda Fide per unum annum philosophiae, per quatuor vero annos s. Theologiae studiis incubuit simulque per tres annos in Academia s. Thomae Aq. praelectiones frequentavit. Specialibus ibidem peractis examinibus, baccalaureatus licentiatus necnon doctoratus gradus academicos a. 1905 assecutus est. In archibasilica Lateranensi die 18. Martii 1905 sacro presbyteratus ordine initiatus, primum in cura animarum in archidioecesi laboravit, et quidem ut capellanus in Schweissing per tres annos, ut administrator intercalaris et capellanus in Plzenec per duos annos, dein ut catecheta scholae nationalis in Doubravka per tres annos, in Kolín per unum annum, demum ad magistri religionis munus in scholis mediis exercendum approbatus, a. 1914 horribili bello iam grassante Pragae vocatus, ut religionis institutor supplens atque secundus exhortator in schola reali I. unaque in gymnasio Regiis Vineis per quatuor annos, tandem a. 1918 ut professor modo definitivo penes idem gymnasium constitutus, usque ad finem anni 1926 s. religionem et partim etiam linguam germanicam tradidit. Die 20. Aprilis 1920 penes tribunal archiepiscopale auditor electus et deputatus, die 9. Decembris 1922 confessarius ordinarius Sororum Schol. Pauperum a D. N. in domo S. Antonii Regiis Vineis constitutus, die 31. Decembris 1922 penes eccles. tribunal ordinarium iudex prosynodalis nominatus est. A Consilio catholicorum reipublicae membrum

activum creatus die 10. Septembris 1921. In cursu pro catechetis laicis erudiendis historiam ecclesiasticam atque liturgiam tradidit atque in huiusmodi tentaminibus examinatoris officio functus est 1924—1925. Consociationis domesticarum cath. 1919—1927 et iuventae cath. 1921—1922 instructor fuit spiritualis. In Unione Orel praesidis munus gessit 1922—1925, ibique in religiosa membrorum institutione notabilem partem habuit 1924. Iudicii civilis interpres ab a. 1921. Consilii unionis Cyril pro cantu ecclesiastico excolendo membrum activum ab a. 1920, praesidii Academiae christianae membrum ab a. 1923, unionis Esperantistarum cath. praeses ab a. 1926, consilii schol. localis Regiis Vineis assessor, factionis politicae „Lidová strana“ vicesgerens ab a. 1925. Praeterea etiam qua catecheta in cura animarum gerenda haud exiguam habuit partem, tum aegrotos aut impeditos confratres substituendo, tum conciones variis occasionibus, allocutiones, collationes, conferentias in diversis unionibus cath., item tridua, exercitia spiritualia missionesque pro Christi fidelibus hic et alibi Ordinariis permittentibus agendo. Die 8. Octobris 1913 a Consistorio archiepiscopali litteris laudis, die 21. Aprilis 1922 a Rmo Archipraesule iure deportandi expositorium canonicale, die 4. Januarii 1923 archiepiscopalis notarii publici munere decoratus honoratusque est. Die 16. Septembris 1926 canonicus electus, 1. Januarii 1927 in ecclesia s. Georgii installatus. Curiae archiepiscopalis consiliarius actualis die 31. Jan. 1927. Piae Unionis cleri pro missionibus (sectionis boh.) director die 8. Martii 1927. Scripsit: „O božstvu a náboženství podle theosofie“ 1914 (dissertatio); „P. Lakota“, versio e lingua italica ad charitatem erga pauperes fovendam in folio periodico „Přítel opuštěných“ 1917, sex articulos cath. iuventae educationem moralemque perfectionem pertractantes in folio periodico „Orelský Věstník“ 1923. — Actione cath. ad mentens Pii XI. in vitam evocata a Celsissimo Praesule mense Novembris a. 1927 Regionalis Consilii cath. primus director nominatus est, cui muneri tamen, quum nimis excreverint negotia a Curia Aeppali ge-

renda, post sex menses sponte renuntiavit. Die 10. Martii 1927 examinatus prosynodalis deputatus, die 31. Decembris 1927 vicecancellarius aeppalis constitutus; quod officium per novem menses exercuit, die 17. Octobris 1927 Commissarius Ord. in I. schola reali, in ref. reali gymnasio pro puellis, in gymnasio Regiis Vineis atque in reali gymnasio anglico Pragae nominatus, Decanus apud S. Apollinarem die 20. Aprilis 1928. Consilii schol. regionalis membrum a Gubernio Reipublicae nominatus die 14. Septembris 1928.

925. **Michaël Distler**, die 6. Augusti 1881 in pago Unterzetzlisch natus, inde ab anno 1895 usque ad 1903 qua alumnus archiep. convictus in gymnasio Misae studiis vacabat. Anno 1903 in archiep. seminarium maius ingressus studia theologica in germanica universitate Pragensi persolvit et omnibus tentaminibus cum calculo „eminenter“ peractis anno 1907 presbyter ordinatus est. Primo per annum in cura animarum munere capellani Chodaviae fungebatur, dein anno 1908 praefectus in archiep. convictu studentium Duppaviae constitutus est. Biennio delapso adjunctus in universitate Pragensi nominatus est, ubi anno 1913 ad gradum sacrae theologiae doctoris promotus est. Semestre sequenti hiemali in facultate theologica cathedra vacante ius canonicum tradebat et semestre aestivo 1914 permissione et stipendio a Ministerio accepto Romam profectus est, ubi in instituto dell' Anima habitans studio iuris canonici et dogmaticae speculativae in universitate Gregoriana incumberebat. Roma reversus officium praefecti in archiep. convictu studentium Misae suscepit. Non solum qua capellanus, sed etiam posterius modo auxiliari in scholis, e. gr. Pragae per biennium in schola germanica Holešovicensi in tribus classibus, Misae per totum fere annum in quatuor classibus docebat, in confessionali atque in ambone curae animarum operam dabat. Praeterea iam Duppaviae in archiep. convictu tantum liturgicum exercebat, dein Pragae in archiep. seminario habitans ab anno 1911 usque ad annum 1914 alumnos eiusdem seminarii tantum liturgicum docebat et dirigebat; anno 1913

ab archiep. consistorio qua delegatus archidioecesis Pragensis Salisburgiam ad conventum cantui liturgico faventem missus est. Misae ei non solum in archiep. convictu, sed posterius etiam in gymnasio magisterium cantus traditum est. Anno 1921 ab archiepiscopo Dre Francisco Kordač eiusdem convictus director nominatus est. Tunc temporis satis turbulenti convictus Misensis diversas res adversas perpetiebatur, praesertim collocatione militari ita, ut numerus studentium restringeretur. Post discessum militum, qui aedificium convictus per 5 annos et 3 menses partim obsidebant, director convictus numerum alumnorum iterum augere potuit et aedificium totum restaurandum curavit. Anno 1922 pomerium vicinum pretio 10.000 cor. čsl. convictui aquisivit et campum ampliavit et complanavit. Anno 1923 occasione jubilaei instituti XL annos Misae existentis pro alumnis pauperibus ultra 10.000 cor. čsl. collegit et in fine anni 1926 administrationem convictus reddens fundum ad institutum amplificandum destinatum 250.000 cor. čsl. deponere potuit. Anno 1922 notarius archiep. creatus, anno 1925 confessarius extraordinarius Sororum Misericordiae a S. Cruce in domo scholari Misae constitutus est. Anno 1926 decem gymnasium Misense absolventes in seminarium Pragense ingressi sunt. Post obitum praelati Dris Antonii Grimmer director Distler a Sede Apostolica canonicus capituli metropolitani nominatus et die 1. Ianuarii 1927 a decano Dre Joanne Sedlák installatus est. Die 31. Ianuarii a. e. consistorii consiliarius actualis, die 10. Martii examinador prosynodalis nominatus est. Die 11. Aprilis 1927 Unionem cleri pro missionibus constituit, cuius director ab Archipraesule confirmatus est. Item director Operis a propagatione fidei nominatus est. Attamen iam 28. Septembris eiusdem anni 1927 morbo gravi confectus obiit, annum aetatis 47. et 21. sacerdotii sui agens; in Hohenzetlich die 1. Octobris sepultus est.

Scripta :

1. Officium in commemoratione omnium fidelium defunctorum et commune defunctorum decretis novissimis observatis et melodiae

flexionibus in singulis psalmodum versibus iuxta regulas cantorin editionis Vaticanae indicatis cum cantu in notatione moderna. „Styria“ Graecii 1912.

2. Ordinarium Vespertinum iuxta editionem Vaticanam. „Styria“ Graecii 1913.

3. Officium Defunctorum cum cantu in notatione traditionali. Editio secunda. „Styria“ Graecii 1915.

4. Theoretisch-praktisches Choralbüchlein, der studierenden Jugend gewidmet. „Styria“, Graz 1925, 2. Auflage.

926. **Josephus Grüner**, die 29. Novembris 1883 in pago Maschakotten, paroeciae Altzedlisch, e piis parentibus Josepho et Margaretha, nat. Wallerer, agricolis in Maschakotten Nr. 9, natus, studiis gymnasialibus finitis testimonium maturitatis Carolothermis die 3. Julii 1902 adeptus, studiis theologicis in germanica Universitate Pragensi 1902—1906 peractis ordinatus die 1. Julii 1906 Pragae, ad s. Theologiae doctoratum promotus die 22. Februarii 1913, operam dedit curae animarum ut capellanus in Luditz et Buchau (1. Sept. 1906—1. Sept. 1907), deinde munere catechetae in scholis civilibus in Bärtingen et Asch functus est (1. Sept. 1907—1. Sept. 1911). Et in hoc munere omni tempore ac libenter collaboravit in cura animarum harum urbium, quarum incolae plerumque opifices et mixtae religionis sunt. Deinde anno 1911 ei munus docendi scientiam religionis in instituto ad praeparandos ludimagistros Misae et ab anno 1918 ad praeparandas ludimagistras Pragae III. commissum est.

Praeterea tempore belli doctrinam religionis in unica classe scholae publicae in Techlowitz et Millikau, par. dec. Misensis, tradidit et hac occasione composuit libellum „Lehrplanentwurf für den katholischen Religionsunterricht in ein- und mehrklassigen Volksschulen“, sumptibus A. Opitz, Warnsdorf 1916, quod opus Curia Archiepiscopalis in foliis Ordinariatus Pragensis 1916 optime commendavit.

Reverendissimus Archiepiscopus eius labores iam anno 1913 decreto laudis comprobavit, eum anno 1920 examinatorem muneris catechetici penes scholas civicas et Archiepisco-

palēm notarium publicum, a. 1926 Consiliarium ad hon. Consistorii archiepiscopalis nominavit.

Ab anno 1920 ei qua praesidi unionum cleri germanici in republica čechoslovaca a Celsissimo Archiepiscopo approbato occasio permulta data erat, ut varias res clericales et ecclesiasticas administrandas penitus cognoscat et copiosam peritiam adipiscatur, ut cum singulis collegiis Ministeriorum et variis magistratibus rei publicae commercium habeat, plerasque archidioeceseos paroecias earumque sacerdotes et multas alias personas cognoscat.

Labores suos litterarios maxime in foliis periodicis „Verbandsblatt der deutschen kath. Geistlichkeit“ edidit. Ab anno 1920 qua praeses unionis „Reichsverband der deutschen Priestervereine im čechoslovakischen Staate“ est editor horum foliorum.

Sic in variis generibus officiorum ecclesiasticorum laborans post obitum episcopi Georgii Glosauer a Sede Apostolica canonicus capituli metropolitani die 11. Novembris nominatus et die 1. Januarii 1927 a Illmo D. decano episcopo Dr. Joanne Sedlák una cum novis canonicis Dr. Antonio Eltschkner et Dr. Michaële Distler in ecclesia s. Georgii (propter aedificationem Ecclesiae Metropolitanae ad s. Vitum) installatus est. Die 31. Januarii 1927 Consistorii archiepiscopalis consiliarius actualis, die 9. Februarii 1927 director fraternitatis „Bruderschaft zur beständigen Anbetung des Allerheiligsten Altarsakramentes und zur Ausstattung armer Kirchen“ (Paramentenverein), die 10. Martii 1927 examinador prosynodalis, die 16. Aprilis 1928 iudex prosynodalis in Tribunali Ordinario Pragensi nominatus est.

927. **Joannes Remiger** e parentibus agricolis Joanne et Catharina n Sperl in pago Weshoř vicariatus Misensis die 4. Maii 1879 natus est. Patre iam puerulus orbatus consilio et efficaci auxilio Josephi Springer, tunc parochi Skapeciensis, studia media a. 1890 in gymnasio Misensi incipere potuit et anno sequenti in archiepiscopalem convictum receptus et per 7 annos ibidem educatus studia gymnasialia a. 1893 cum ma-

turitatis examine et successu eminenti in omnibus disciplinis absolvit.

Clericali militiae se adscribens qua alumnus seminarii maioris Pragensis mense Octobri 1898 in Pontificium Collegium Bohemorum missus est. Ibidem per 5 annos in scholis Pont. Collegii Urbani de Propaganda fide philosophiae et theologiae diligentissimam operam navavit. Die 24. Maii 1902 ad s. presbyteratus ordinem promotus a. 1903 studia absolvit et lauream doctoralem in theologica facultate assecutus est.

Reversus in patriam capellanus in parochia Chiesch nominatus est, ubi per integrum annum permansit. A die 1. Octobris 1904 per sex sequentes menses munus administratoris in parochia Punnaviensi gessit, quae per plures annos iam orbata pastore excurrendo tantummodo administrata est, quia domus parochialis collapsa erat. Parochiani iam minabantur defectionem a fide catholica et sic administrator modo inquilini unica camera contentus tempore hiemali curam hanc animarum magnis sub difficultatibus gessit, animos perturbatos placavit et domus parochialis aedificandae curam habuit. Elapso semestri die 1. Aprilis 1905 in urbe Cladrubiensi capellanus constitutus est, ubi non solum in cura animarum, sed etiam in consociationibus christianis per 2 annos et 5 menses multum adlaboravit.

Die 1. Septembris 1907 adiunctus in facultate theologica germanica electus eodemque munere per 3 annos devinctus nostrificatione Laureae Romanae die 26. Martii 1908 impetrata scriptum exaravit: „De Christologia S. Joannis Chrysostomi“. Eodem tempore per duos annos penes gymnasium germanicum Micropragense munere secundi exhortatoris functus est et ibidem in aestivo semestri anni scholaris 1908/9 religionis institutor supplens fuit et approbationem scientificae habilitatis pro magisterio in scholis mediis die 19. Maii 1909 obtinuit. Modo auxiliario etiam per biennium in schola germanica Holešovicensi christianam doctrinam docebat.

Anno 1910 modo definitivo professor penes gymnasium Misense constitutus est et anno 1920 huic muneri educatio

christianae iuventutis in instituto Misensi ad praeparandos ludimagistros addita est. Tempore belli vacante secunda cappellania per aliquot menses etiam in schola germanica Sittnaviensi et in schola bohémica Sulislaviensi ad parochiam Misensem pertinentibus doctrinam religionis tradebat.

Die 7. Maii 1915 confessarius extraordinarius V. V. Sororum Misericordiae a S. Cruce Misae degentium et die 22. Aprilis 1925 earundem confessarius ordinarius constitutus est. Decretis laudis a Rmo Consistorio archiepiscopali, ab Eminentissimo Archiepiscopo et a supremo consilio pro rebus scholasticis in Bohemia acceptis a. 1923 a Celsissimo Archipraesule archiepiscopalis notarii publici munere honoratus est.

Post obitum Can. Michaëlis Distler, quem praematura mors iam in primo anno abstulit, die 12. Maii 1928 Celsissimus Archipraesul audito capitulo Metropolitano eoque proponente ei canonicatum vacantem cum cathedra germanica contulit. Die 29. Junii 1928 in festo ss. Apostolorum Petri et Pauli a Rmo et Illmo D. Decano Dr. Joanne Sedlák installatus et in realem possessionem inductus est. Consistorii archiepiscopalis consiliarius actualis die 3. Julii 1928 nominatus est.

928. **Josephus Čihák**, die 11. Septembris 1880 in pago Obděnice districtus politici Sedlčany, tunc temporis pertinente ad paroeciam Petrovice in archidioecesi Pragensi, parentibus Josepho et Maria n. Hlinovská natus, ibidem scholam elementarem frequentabat. Studiis humanioribus in reali gymnasio Příbramensi annis 1894—1902 operam dabat, interea plures condiscipulos in studiis qua informator adjuvans et basilicam B. M. V. in Monte Sacro quotidie visitans. Examine s. d. maturitatis eminenter superato in seminarium maius Praegae ingressus est, inde in Pont. Collegium Bohemorum Romam missus, ibidem annis 1902—1907 in philosophica et theologica facultate Pont. Collegii Urbani de Propaganda Fide studiis philosophicis et theologis vacabat ac Lauream doctorem in theologica facultate consecutus est die 26. Junii 1907. Die 30. Martii 1907 Sabbato Sancto in basilica Lateranensi ab Emo Card. Petro Respighi, S. S. Vicario Generali, sacer-

dos ordinatus est. In patriam redux munus cooperatoris ad S. Gallum Pragae obtinuit simulque ex mandato Emi. D. Cardinalis Leonis Skrbenský munere vicerectoris collegii Ernesti de Pardubic fungebatur (1907—1911). Eodem tempore elucubrata dissertatione „Hodiernus status quaestionis probabilisticae“ et absoluto tentamine rigoroso e historia ecclesiastica et jure canonico in bohémica facultate theologica universitatis Carolinae nostrificationem diplomatis die 15. Decembris 1909 adeptus est atque die 8. Maii 1910 inter membra Doctorum Collegii Pragensis adnumeratus. Eodem adhuc anno tentamini pro munere catechetico in scholis mediis obeundo se subiecit et die 19. Maii approbationem assecutus est. Die 1. Septembris 1911 dimisso munere vicerectoris collegii Ernesti de Pardubic ad B. M. V. in Teyn Pragae capellanus II. et tres post annos ibidem capellanus I. nominatus est, quo in munere usque ad annum 1917 remansit. Eodem tempore s. religionem docuit in scholis elementaribus Pragae ad S. Gallum, ad S. Jacobum, Pragae VIII., in suburbio Žižkov; in scholis mediis 2 annos in reali gymnasio Smíchovii, 1 annum in schola reali superiori Pragae II. (Ječná ul.), ab a. 1912 in gymnasio superiori Pragae II. (Žitná, nunc Jiráskovo gymnasium). Pariter a. 1908—1912 cum permissu Emi Archipraesulis studiis philosophicis et historicis in philosophica facultate universitatis Pragensis vacabat et tentamini pro edocenda arte stenographica in scholis mediis sese subiecit, eandemque artem deinceps per plures annos edocuit. Die 1. Septembris 1916 professor religionis „provisorius“, die 30. Septembris 1919 professor „definitivus“ in gymnasio Pragae II. nominatus est. Die 1. Januarii 1918 denuo institutus est rector studentium Collegii Ernesti de Pardubic. Post bellum iterum munus rectoris annuente Excel. Dno. Archiepiscopo Kordač dimisit, ut sese totum studiis daret, et obtento subsidio a Ministerio Instructionis a. 1920—21 studiis superioribus (cursibus Magisterii) operam navabat Romae in universitate Gregoriana nec non in Collegio Pont. Internationáli Angelico, atque die 15. Aprilis 1921 examinibus feliciter superatis in Acade-

mia Romana S. Thomae Aquinatis philosophiae Laurea doctorali decoratus est. Eodem adhuc anno 1921 Universitates Institutaque theologica in Austria, Helvetia, Germania, Gallia visitavit. Approbata dissertatione „De systematibus moralibus philosophicis“ et omnibus conditionibus a jure requisitis adimpletis in facultate theologica universitatis Carolinae „veniam docendi“ scientias practicas philosophico-morales obtinuit die 28. Februarii 1921. Anno scholastico 1921—22 qua supplens etiam praelectiones de theologia morali habuit, anno 1926—1927 praelectiones de theologia pastoralis, tandem die 31. Decembris 1927 professor extraordinarius theologiae pastoralis nominatus, simul ab anno 1927—28 theologiam moralem docet. Praeterea in vita publica variisque associationibus catholicis plurimum laboravit. Qua capellanus ad S. Gallum confraternitatem B. M. V. ibi erectam fovit auxitque, Congregationi B. M. V. pro sacerdotibus Pragae ab initio adhaesit, III. Ordinis S. Francisci, Confoederationis CCC sacerdotum sub tutela B. M. V., Unionis apostolicae, Unionis cleri missionariae membrum factus est. Die 23. Decembris 1921 ab Exc. D. Archiep. Kordač director operis, quod Inthronisatio S. Cordis Jesu in familiis vocatur, constitutus, praedicatione, collationibus, scriptisque cultum S. Cordis Jesu in patria nostra renovavit, promovit, secretariatum pro eodem cultu fovendo necnon periodicum *Zasvěcení* fundavit. In pago Hněvanice oratorium publicum liturgicis utensilibus vestibisque sacris ditavit. Iam ab anno 1908 membrum associationis S. Vincentii pro pauperibus juvandis, tempore belli ideam excitavit confoederationis operum beneficentiae (*Svaz charity*), deinde munere secretarii ac postea thesaurarii eiusdem fungebatur; tandem die 26. Septembris 1928 eiusdem Confoederationis charitatis in Archidioecesi Pragensi Commissarius Ordinariatus nominatus est. Anno 1921 centra beneficentiae variis in terris visitavit, Friburgi in Br. cursum specialem charitatis frequentavit, in facultate theologica praelectiones speciales de operibus charitatis habuit. Post pium obitum Rev. Canonici Dr. Hanuš praeses societatis S. Rafaelis pro emigrantibus tuendis electus est. Academiae

christianae adscriptus in sectione scientifica seu in Societate Sti. Cyrili et Methodii munus secretarii necnon directoris periodici „Věstník Společnosti sv. Cyrila a Methoděje“ iam ab a. 1920 gerit, atque ab a. 1923 munere thesaurarii totius Academiae christianae fungitur. A. 1921 membrum Consilii catholicorum (Rady katolíků), a. 1922 membrum Academiae Popularis (Lidové Akademie), a. 1924 membrum activum Academiae Pragensis S. Thomae Aquinatis, a. 1927 consilii archidioecesani cleri missionum membrum. Anno 1920 decanus Collegii doctorum theologiae Pragensis electus est. A. 1927 membrum activum „Société du Rayonnement Intellectuel du Sacré-Coeur“ Parisiis electus est. Pro ancillis in familiis inservientibus organisationem professionalem (Odborové Sdružení katolických pomocnic v domácnosti) fundavit, qua assistens ecclesiasticus promovit, ejusque membrum honorarium electus est. Pariter Unionis officialium catholicarum (Jednota katol. úřednic) fundamentum jecit eique spiritualiter assistit. Ab anno 1921 fungitur etiam munere assistentis ecclesiastici seu consilarii spiritualis Foederationis catholicarum associationum feminarum (Svaz katol. spolků ženských). Qua membrum consilii associationis cleri catholici ab a. 1927 plures collationes cleri ruri frequentabat in eis relationem vel etiam recollectionem spiritualem nonsemel habuit. In consilio pro praeparando jubileo millenario S. Venceslai (Výbor pro oslavu 1000. výročí mučednické smrti sv. Václava) cleri delegatus et praeses sectionis ecclesiasticae electus est. Die 11. Maii 1928 ab Exc. D. Archiepiscopo Dre Fr. Kordač director s. d. „Actionis Catholicae“ pro republica Čechoslovaca (Říšský ředitel Katolické akce) nominatus est. Die 4. Januarii 1923 titulo Archiepiscopalis Notarii publici decoratus, die 2. Maii 1925 iudex prosynodalis in Tribunali Pragensi nominatus est. Post pium obitum Rmi ac Illmi Dni Archidiaconi Dr. Caroli Schuster ad Canonicatum vacantem ab Excel. Dno Archiepiscopo Msgr. Dre Fr. Kordač optante Rmo ac Amo. s. f. Capitulo Metropolitano propositus, a S. S. Pio XI. die septimo Idus Julii 1928 Canonicus s. f. m. Capituli nominatus est, et die

festo s. Ludmilae 16. Septembris in ecclesia S. Georgii ab Illmo ac Rmo Decano Dre Joanne Sedlák installatus est. Die 17. Septembris consiliarius actualis Curiae Archiepiscopalis, nec non Examinator prosynodalis nominatus est.

Elenchus operum, quae scripsit hucusque :

Římské katakomby svědectvím sv. víry katolické. V Rádci duchovním r. XX. (1912).

Letošní mimořádné milostivé léto. V Rádci duchovním r. XX. (1913).

O odpustcích. Cyklus pro jubilejní kázání. V Rádci duchovním r. XX. (1913).

Buddhismus a křesťanství. Vědecké pojednání ve výroční zprávě gymnasia v Žitné ulici v Praze r. 1914.

Neposkvrněné početi Panny Marie v liturgiích a úctě lidové. V Rádci duchovním r. XXII. (1914).

Apoštolát Jesuitů od r. 1814. V Rádci duchovním r. XXII. (1914).

Řeč na konci občanského roku. V Rádci duchovním r. XXII. (1914).

O prvním sv. přijímání dětí. V Rádci duchovním r. XXII. (1914).

Theosofická společnost a její učení. Vzdělávací knihovny katolické svazek LXII. (r. 1914).

Nové úkoly naší velkoměstské správy duchovní. V Rádci duchovním r. XXIII. (1916).

Co jest po smrti? Cyklus duchovních řečí se zřetelem ke spiritismu. V Rádci duchovním r. XXII. (1916).

Pallium. V Rádci duchovním r. XXIV.

Psychologie moderní pochybovačnosti náboženské. Ve Vychovateli r. 1917. Separátní výtisk r. 1917.

Křesťanská etika a lichva. V kalendáři Třebízský na r. 1918.

Lichva na soudu dějin. a mravního zákona. Ve Svět. Obzorech č. 12.-13.

Škola v novém církevním zákoníku. Vychovatel 1918.

Školství v novém církevním Codexu. Ve studentské Hlídce.

Několik slov o spiritismu. Ve Sv. Vojtěchu r. 1918.

Psychologie školní zpovědi. Vychovatel r. 1918

Význam katolické charity v Československé republice. V časopise Přítel opuštěných r. VIII.

Varhany, mystický nástroj. Duchovní řeč; překlad z latiny. V časopise Dalibor r. XXXVI. (1919).

Triduum k velikonoční sv. zpovědi. Podle pokynu Ord. 1. praž. r. 1920. V Rádci duchovním r. XXVII.

Náboženství v budoucí naší škole. Vychovatel XXXV. (1920).

Novodobá etika. Ve Věstníku Společnosti sv. Cyrila a Metoděje r. IV. (1920).

- Pastorační případy při pohřbívání ohněm.* V ČKD. 1922.
- Drobné zprávy a články liturgické a pastorační.* V ČKD. r. 1921, 1922, 1923, 1924.
- Katolický sociální ruch u nás.* Ve Věstníku Společnosti sv. Cyrila a Metoděje r. VI. a VII.
- Studium katolické bohovědy.* Ve Věstníku Společnosti sv. Cyrila a Metoděje r. VIII.
- Dekalog.* V Čes. Slovníku Bohovědném sv. III.
- Determinismus.* V Čes. Slovníku Bohovědném sv. III.
- Etika.* V Čes. Slovníku Bohovědném, sv. III.
- Homiletika.* V Čes. Slovníku Bohovědném, sv. V.
- Papežská vysoká škola posv. hudby v Římě.* V Cyrillu 1921.
- Sv. Tomáš Aquinský jako učenec.* Růže Dominikánská roč. 38.
- Překlad encyklik a výklad Milostivého léta.* Nový domov r. I. (1925).
- Přehled italské katolické organisace (Azione cattolica).* V denníku „Čech“ v květnu 1921.
- Drobné zprávy, literární posudky a nekrology.* V různých časopisech.
- Články různé v časopisu „Československá Žena“, v denníku „Čech“, v „Lidových Listech“ a j.*
- Bohovědná literatura československá.* V doplňku Ottova naučného slovníku.
- Několik článků v denníku „L' Osservatore Romano“ v Římě, a v Revue „Regnabit“ v Paříži.*
- La legislazione sociale nella Cecoslovacchia.* V „Rivista Internazionale di scienze sociali e discipline ausiliarie“ v Římě 1921.
- Theologus čili studium katolická theologie.* Díl I. Organisace katolického studia bohosloveckého. v Praze 1927, str. 112.
- Dirigit iam 6 annos periodicum „*Věstník Společnosti sv. Cyrila a Metoděje.*“
- Dirigit et sustinet iam per 7 annos periodicum „*Zasvěcení.*“
- Dirigit etiam periodicum „*Pomocnice v domácnosti.*“
- Sumptibus propriis edit „*Knihovničku Zasvěcení,*“ ubi scripsit et publici juris fecit inter alia opuscula: Jozinka, Pobožnost sv. hodiny, Rozjímání o zaslíbeních B. Srdce Ježíšova.

929. **Theophil Opatrný**, die 10. Novembris a. 1880. Mutae, vicariatus Hořovicensis in archidioecesi Pragensi patre Carolo et matre Aloisia natus, scholam nationalem in oppido suo natali frequentavit. Qua persoluta studiis humanisticis in reali et superiore gymnasio Příbramensi sub Sacro Monte qua alumnus archiepiscopalis seminarii puerorum ibidem eminenti

cum successu annis 1893–1901 operam dabat. Examine maturitatis eodem cum successu superato in archiepiscopale seminarium pragense susceptus est, ut studio sacrae theologiae in bohemica facultate theologica universitatis pragensis vacaret. Quibus studiis rite et cum laude peractis in festo Principum Apostolorum Ss. Petri et Pauli a. D. 1905 ab Eminentissimo Cardinali et Archiepiscopo pragensi Leone Skrbenský de Hříště sacerdos ordinatus, capellanus II. ad decanalem ecclesiam B. M. V. ad Nives in Rokycan est constitutus, quo munere per totum annum usque ad diem 1. Septembris sequentis anni 1906 fungebatur.

Capellanus dein in Liebenstein factus, sex ibi menses moratus est, ut Calendis Martii a. 1907 in vicum Treinitz transmigraret et in vinea Domini ibi usque ad finem mensis Julii eiusdem anni operaretur. Postea ad s. Nicolaum Micro-Pragae qua capellanus curam animarum per sex annos gessit.

Commoratio in urbe capitali occasionem ei praebuit, ut praelectiones in facultate philosophica concedente, immo iubente Eminentissimo Archipraesule frequentaret et studio s. theologiae profundius se traderet. Tentaminibus rigorosis rite persolutis laurea doctoratus s. theologiae die 31. Octobris a. D. 1912 decoratus est.

Inde a Calendis Novembris a. 1912 munus professoris religionis variis in scholis mediis per sedecim annos obiit. Et quidem tres menses in gymnasio Micro-Pragae, dein 7 menses in schola reali Pragae-VII. officia capellani non ommitens iuventuti studiosae operam navabat, ut postea curam animarum sic stricte dictam relinquens, se totum iuvenibus educandis traderet, tum penes gymnasium in urbe Slaný, tum in schola reali II. Plsnae et post unum semestre in schola reali I. eiusdem urbis, necnon in gymnasio puellarum ibidem.

Plsnae per tredecim annos degens variis in unionibus laborare non recusavit. Sic in unione mulierum, quae dicitur „Ludmila“ et in gymnastica unione „Orel“, res quae ad formandum et excolendum spiritum vere christianum et catholicum moderatus est et praecipue qua praeses „Unionis opi-

ficum“ et „Lidové Akademie“ multis conferentiis et sermonibus veritatem Dei elucidare rectumque sensum catholicum infundere et roborare studuit.

Calendis Septembris a. 1927 professor apud gymnasium in Vineis-Regiis Pragae nominatus, in urbem capitalem rediit. Post subitaneam et improvisam mortem Msgrs Doctoris Josephi Hanuš, canonici s. f. metropolitani capituli ad divum Vitum Pragae, Sua Sanctitas Pius XI. Pontifex Maximus audita illustrissimi capituli metropolitani sententia, vacantem sic canonicatum decimo tertio Calendas Septembris a. 1928 ei per propriam bullam conferre dignatus est.

Quo facto in festo s. Ludmilae, patronae Bohemiae, ad eius tumulum in perantiqua ecclesia s. Gregorii Pragae IV. per solemnem installationem ibidem celebratam in coetum canonicorum ecclesiae metropolitanae assumptus est.

SERIES CAPITULARIUM AD D. VITUM,
QUI INDE A RESUSCITATA SEDE ARCHIEPISCOPALI
PRAGAE FUERANT:

A) Episcopi titulares (suffraganei, auxiliares):

1. Simon Brosius Hornsteinský ab Hornstein, consecr. 1626
AEpus Trapezuntinus † 1642.
2. Daniel Vitus Nastoupil a Schiffenberg, cons. 30. Maii 1665
episc. Constantinensis † 21. Nov. 1665.
3. Joannes Ignatius Dlauhovesky de Longa villa, cons. 11. Jun.
1679 ep. Millevitanus † 1701.
4. Daniel Josephus Mayer de Mayern, cons. 9. Octob. 1712 ep.
Tiberiadensis † 1733.
5. Joannes Rudolphus comes de Sporck, cons. 1729 ep. Adra-
tensis † 1759.
6. Zdenko Georgius Chřepický de Modlíškovice, ep. Memnitensis
† 1755.
7. Antonius Joannes Venceslaus Vokoun, cons. 16. Octob. 1748
ep. Calinicensis † 1757.
8. Emmanuel Ernestus comes de Waldstein, cons. 1756 episc.
Amycleensis † 1789.
9. Joannes Andreas Kayser, cons. 13. Apr. 1760 ep. Themiscy-
rensis † 1776.
10. Josephus Paulus Seddeler, cons. 13. Nov. 1775 ep. Lycopo-
litanus † 1776.
11. Franciscus Xav. Tvrđý, cons. 14. Jan. 1777 ep. Hipponensis
† 1779.
12. Joannes Matthaëus Schweiberer, cons. 21. Jul. 1779 ep. An-
tipatrensis † 1781.
13. Erasmus Dionysius Krieger, cons. 28. Oct. 1781 ep. Tiberi-
adensis † 1792.
14. Venceslaus Leop. eques Chlumčanský do Přestavlk-Chlumčan,
cons. 28. Sept. 1788 ep. Caneanensis † 1830.
15. Joannes Rychlovský, consecr. 19. Jun. 1808 ep. Thermiensis
† 1811.
16. Franciscus de Paula Pištěk, cons. 14. Nov. 1824 ep. Azo-
tensis † 1846.
17. Franciscus Guil. Tippmann, cons. 3. Apr. 1833 episc. Sata-
lensis † 1857.
18. Franciscus Petrus Krejčí, cons. 28. Febr. 1858 ep. Oropensis
† 1870.
19. Carolus Franc. Prucha, consecr. 16. Apr. 1871 ep. Joppensis
† 1883.

20. Carolus Schwarz, cons. 18. Maii 1884 episc. Anastasiopolitanus † 1891.
 21. Franciscus Krásl, cons. 8. Sept. 1901 ep. Eleutheropolitanus † 1907.
 22. Venceslaus Frind, cons. 8. Sept. 1901 episc. Gadarensis.
 23. Franciscus Xav. Brusák, cons. 17. Maii 1908 episc. Acmoniensis † 1918.
 24. Joannes Ant. Sedlák, cons. 8. Sept. 1917 ep. Tacapitanus.
 25. Georgius Glosauer, cons. 8. Sept. 1917 ep. Hermopol. † 1926.
 26. Antonius Podlaha, cons. 11. April. 1920 ep. Paphiensis.
 27. Carolus Bor. Kašpar, auxil. Reg. Hradec, cons. 11. Aprilis 1920 ep. Bethsaidensis.

B) Vicarii capitulares:

- A. 1590 Georgius Berthold Pontanus.
 1606 Idem.
 1612 Idem.
 1810 Franciscus Xav. Hain.
 1830 Franciscus Pištěk.
 1833 Franciscus Tippmann.
 1838 Idem.
 1849 Idem.
 1885 Antonius Hora.
 1899 Franciscus Brusák.
 1916 Joannes Sedlák.

C) Vicarii generales (et officiales):

- Petrus Pistorius, (AEp. Brus) 1567.
 Thomas Albinus a Helfenburg, (AEp. Brus).
 Georg. Bartholdus Pontanus, 1586 (AEp. Brus, Medek, Berka, Lamberg).
 Andreas Clemens Kocker, (AEp. Harrach).
 Joannes Franc. Rasch, (AEp. Harrach).
 Scbastianus Zbraslavský, 1650 (?) AEp. Harrach † 27. Mart. 1670.
 Thomas Pešina de Čechorod, (AEp. Sobek) 2, Apr. 1670 — 19. Febr. 1674.
 Christianus Aug. Pfalz, (AEp. Sobek).
 Joannes Franc. baro de Talmberg, 1670 (?) officialis (AEp. Sobek).
 Daniel Jos. Mayer, (AEp. Breuner et Khuenburg).
 Antonius Joan. Venc. Vokoun, 1746 (AEp. Manderscheid).
 Joannes Andreas Kayser, 1757 (AEp. Manderscheid).
 Franciscus Xav. Tvrký, 1775 (AEp. Přichovský).
 Thomas Joan. Hrdlička, 1779 (AEp. Přichovský).

Ernestus Dionysius Krieger, 1781 (AEp. Pířichovský).
 Wahrlich de Bubna, 1793 (AEp. Salm).
 Franc. Hain, 1811 (AEp. Chlumčanský).
 Franciscus Caroli, 1821 (AEp. Chlumčanský).
 Franciscus Pištěk, 1830 (AEp. Kolovrat).
 Franciscus Tippmann, 1833 (AEp. Ankwicz).
 Petrus Krejčí, 1854 (AEp. Schwarzenberg).
 Carolus Prucha, 1872 (AEp. Schwarzenberg).
 Albertus Küffer, 1873 (AEp. Schwarzenberg).
 Antonius Hora, 1884 (AEp. Schwarzenberg & Schönborn).
 Franciscus Hrádek, 1891 (AEp. Schönborn).
 Franciscus Brusák, 1898 (AEp. Schönborn & Skrbenský).
 Joannes Sedlák, 1908 (AEp. Skrbenský & Huyn).
 Mauritius Pícha, 1917 (AEp. Huyn).
 Antonius Podlaha, 1919 (AEp. Kordač).

D) Cancellarii (ab a. 1872):

Eduardus Tersch, a 1. Nov. 1872.
 Antonius Hora, a 1. Sept. 1875.
 Franciscus Hrádek, a 16. Jun. 1884.
 Joannes Sedlák, a 25. Nov. 1891 — 31. Aug. 1897.
 Carolus Kašpar, a 1. Dec. 1908.
 Mauritius Pícha, a 14. Febr. 1917.
 Josephus Soukup, a 16. Dec. 1917.
 Franciscus Hrubík, a 1. Jan. 1922.

Concinnavit Dr. Joannes Sedlák.

DE LONGINQUITATE VITAE CANONICORUM SAECULO
XIX. ET XX.

1. Josephus Bartholomaeus Locatelli obiit 1800	52	annorum
2. Joannes Baptista Schmid obiit 1801	53	”
3. Joannes Michael Warlich de Bubna obiit 1804	73	”
4. Joannes Antonius Morávek obiit 1806	50	”
5. Venceslaus Lenhard obiit 1808	62	”
6. Joannes Rychlovský obiit 1811	58	”
7. Josephus Xaverius Dobsch obiit 1812	68	”
8. Carolus Baukal obiit 1812	57	”
9. Carolus Franciscus Fuka obiit 1814	63	”
10. Franciscus Xaverius Hain obiit 1815	79	”
11. Joannes Jacobus Gosckko obiit 1820	75	”
12. Wenceslaus Adalbertus Herites obiit 1822	88	”
13. Franciscus Pallas de Lauro obiit 1823	73	”
14. Joannes Bapt. Luger obiit 1827	62	”
15. Franciscus Seraph. Deml obiit 1828	54	”
16. Adalbertus Wagner obiit 1828	75	”
17. Franciscus Seraph. Caroli obiit 1833	77	”
18. Carolus Borrom. Franc. Fischer obiit 1833	71	”
19. Adalbertus Čech obiit 1836	46	”
20. Joannes Nep. Medlín obiit 1837	78	”
21. Wenceslaus Franc. Neumann obiit 1839	62	”
22. Franciscus de Paula Pöllner obiit 1848	76	”
23. Josephus Antonius Werner obiit 1849	75	”
24. Josephus Andreas Lindauer obiit 1850	66	”
25. Johannes Aloisius Renner obiit 1854	70	”
26. Franciscus Guillelmus Tippmann obiit 1857	70	”
27. Wenceslaus Michaël Pešina obiit 1859	77	”
28. Michaël Maxim. Willer obiit 1860	74	”
29. Josephus Adalbertus Rauch obiit 1860	80	”
30. Wenceslaus Guillelmus Václavíček obiit 1862	74	”
31. Joannes Mařan obiit 1866	63	”
32. Franciscus Xav. Plaucar obiit 1869	59	”
33. Petrus Krejčí obiit 1870	74	”
34. Franciscus Xav. Dittrich obiit 1871	75	”
35. Nicolaus Tomek obiit 1871	79	”
36. Georgius Sorger obiit 1873	63	”
37. Vincentius Bradáč obiit 1874	59	”
38. Johannes Nep. Bernard obiit 1882	67	”
39. Wenceslaus Houška obiit 1883	54	”
40. Carolus Franciscus Prucha obiit 1883	65	”

41. Antonius Jandaurek obiit 1890	71	annorum
42. Aloisius Hanika obiit 1890	71	”
43. Josephus Zenefels obiit 1890	58	”
44. Carolus Bor. Schwarz obiit 1891	63	”
45. Adulphus Würfel obiit 1891	87	”
46. Albertus Küffer obiit 1891	78	”
47. Antonius Wohlman obiit 1896	51	”
48. Clemens Borový obiit 1897	59	”
49. Eduardus Tersch obiit 1898	75	”
50. Michaël Hornsteiner obiit 1902	63	”
51. Franciscus Seraphinus Hrádek obiit 1903	70	”
52. Florianus Scharwort obiit 1904	60	”
53. Antonius Hora obiit 1906	82	”
54. Franciscus Borg. Krásl obiit 1907	63	”
55. Josephus Binder obiit 1911	65	”
56. Joannes Bapt. Marek obiit 1913	66	”
57. Josephus Tumpach obiit 1916	54	”
58. Wenceslaus Manlik obiit 1921	60	”
59. Antonius Grimmer obiit 1926	65	”
60. Georgius Glossauer obiit 1926	66	”
61. Michaël Distler obiit 1927	47	”
62. Carolus Schuster obiit 1927	66	”
63. Josephus Hanuš obiit 1928	52	”

Longissimam vitam egerunt Herites 88 annorum, Würfel 87 annorum, Hora 82 annorum; brevissimam Distler 47 annorum et Čech 46 annorum

Aetatem	46	annorum	adepti	sunt	1
”	47	”	”	”	1
”	50	”	”	”	1
”	51	”	”	”	1
”	52	”	”	”	2
”	53	”	”	”	1
”	54	”	”	”	3
”	57	”	”	”	1
”	58	”	”	”	2
”	59	”	”	”	3
”	60	”	”	”	2
”	62	”	”	”	3
”	63	”	”	”	6
”	65	”	”	”	3
”	66	”	”	”	4
”	67	”	”	”	1
”	70	”	”	”	3

Aetatem	71	annorum	adepti	sunt	3
”	73	”	”	”	2
”	74	”	”	”	3
”	75	”	”	”	5
”	76	”	”	”	1
”	77	”	”	”	2
”	78	”	”	”	2
”	79	”	”	”	2
”	80	”	”	”	1
”	82	”	”	”	1
”	87	”	”	”	1
”	88	”	”	”	1

Aetas membri capituli plus minusve 66 annorum.

INDEX.

Aldegrever Henr. 42 Aleš Nicolaus 40 Altrohlau 43 Ambrozi Bernh. 40 America 47, 49 Angermeier Joan. Adalb. 40 Arata Ant. 20 Arnold J. 42 Arras, de, Matth. 39 Asch 54 Augusta Vindelicorum 7 Augustinus Moravus 3 Beckovský J. 37 Balzer Joan. 42 Bärringen 54 Bárta Jos. 42 Barton Franciscus Joannes Hieronymus 8, 9 Becker Tobias Joannes 4, 6 Bělský Franc. 42 Benešov 15 Berentz Christianus 40 Bergler Jos. 42 Berka Joan. 42 Bibiena Galli 42 Bilek Franc. 43 Birkhart Ant. 42 Blažek 50 Boldrini Nic. 42 Boleslavia Vetus 6, 7, 8 Bombera Joseph 46 Bonefačič 32 Borgongini mons. 20 Bouška Sig. 40 Brandl Petrus 40 Břevnov 21, 44 Brundusium 45 Brusák Franc. 29 Bubák Aloisius 40 Bubeneč 29, 30 Budvicium 18	Buchau 54 Byss Joan. Rudolphus 40 Bystřice s. Pernstein 23, 40 Calimberg Jos. 40 Calixtus papa 3 Carolus archidux 5 Ciriaci Pietro 20, 37 Cladrubium 56 Clarot Alexander 40 Coolidge 47 Cosmas de Monte Ferratto 3 Cracovia 47 Credner F. A. 12 Czenstochovia 47 Čihák Josephus 23, 25, 37, 38 57, Dallinger Franciscus Th. 40 Dalwitz 43 David 5 Debucourt Louis Philibert 42 Dejvice 14, 29, 36, 39 Delser Joannes 40 Distler Michael 21, 22, 52—54, 55, 57 Dietzler Joan. Jos. 42 Dittrich Franciscus 10, 11, 12 Dlabač A. 42 Dlabač Godefridus Joan. 42 Döbler Georgius 42 Dorer Eug. Rob. 43 Dostál Dr. 32 Doubravka 50 Drda Jos. Al. 42 de Dubé Zbiněk 26 Duchoslav Franc. Ludov. 40 Duppavia 21, 44, 52 Dvořák Ant. 40 Eck 3 Eger 12 Eltchkner Antonius 21, 22, 50, 55

- Ender Thomas 41
 Englerth Georgius Adamus 9
 Ernestus de Pardubic 25, 26
 Ernesti de Pardubic collegium 48

 Ferdinandus I. 27, 43
 Ferdinandus III. 27
 Ferg Franc. 41
 Fila Ant. 41
 Fitzky 9
 Fleissen 46
 Förster Victor 41
 Franz Antonius 31, 45
 Frind Antonius Lud. 3, 12, 15
 Frind Wenceslaus 14, 29, 31, 37
 Führich Joseph 12, 42
 Fuka Carolus Franciscus 10

 Gallia (Francia) 48
 Gaspari Card. 21
 Gareis Antonius 41
 Gauermann Frid. 42
 Gebhardt Joan. A. 41
 Geneva 49
 Georgius de Poděbrad 3
 Gerzabek Joh. Carolus 4
 Glosauer Georgius 21, 29, 44, 55
 Goltzius H. 42
 Goskho Joan. Jacobus 9, 10
 Gran 5
 Grimmer Ant. 21, 44, 53
 Grivec 32
 Groos, de 42
 Grund Norb. 41, 42
 Grüner Josephus 21, 54
 Gruss Julius Theod. 41
 Guarini 3

 Haase Theophilus 10
 Hájek 19
 Halbax Mich. Wenc. 42
 Hanuš Jos. 31, 36, 37, 46--50
 Harper Adolphus Fridericus 41
 Hartmann Joannes Jacobus 41
 Haselmann Ernestus Jacobus 9
 Hausmannová Amelia 41
 Havránek Frid. 41
 Heemskerck Egbert 41
 Heeremans Thomas 41
 Heicke Jos. 41
 Herbigni Michaele d' 48
 Herold Ed. 41
 Hertsch de Hertenfeld Joannes
 Michaël 7

 Hertz Johannes Daniel 6, 42
 Hertzinger Ant. 42
 Hess Wenc. 11
 Hiebel Joan. 42
 Hirschelli Caspar 41
 Hládek Lucas 3
 Hladky Carolus 6, 8, 9
 Hodža M. 37
 Hofbauer Ernestus 41
 Hohenzedlisch 22, 53
 Holešovice 56
 Holič 43
 Hollandia 48
 Hořícký (Horziczky) Josephus
 Antonius 8
 Hornsteinský Simon Brosius 26, 27
 Horssov 3
 Hostouň 14
 Hradčany 46
 Hrubík Franc. 31, 46

 Chaptal Emanuel 50
 Chiavenna 20
 Chicago 47, 49
 Chiesch 55
 Chitussi Ant. 41
 Chodowiecki Dan. Nic. 42
 Choteč 8
 Chrástany 15, 16

 India 48

 Jansa Venc. 41
 Japonia 48
 Jatsch Joseph 21
 Javůrek Carolus 41
 Jegher Christoffel 42
 Jeglič 32
 Jilowsky Georgius 41
 Joachimvallensis vicariatus 37
 Joanna d' Arc 48
 Josephus Flavius 49
 Josephus Maria a s. Theresia 41

 Kandler Guilelmus 41
 Kapsch 55
 Karlin And. 32
 Karrer Antonius 43
 Käsenbrot 3
 Kastner Joannes 43
 Kašpar Carolus 29
 Keck Petrus 41
 Kilian Bart. 42
 Kirnig Al. 41

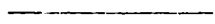
- Kladno 31
 Klinger Laurentius 42
 Klösterle 43
 Kneisel Joannes Andreas 6
 Kohl Lud. 41, 42
 Kolín 50
 Kordač Franc. 18, 38, 48, 52, 58
 Koruna Jos. 42
 Kosárek Adulphus 42
 Kostial Car. 41
 Kottula Dom. 41
 Koula Joan. 42
 Kouřim 31
 Kreibich Joan. Georg. 44
 Kreibitz 11, 12
 Krejčí Petrus 10
 Křiževac 32
 Krofta C. 20, 37
 Kuba L. 41
 Kubát, Dr. 37
 Kubín J. K. 41
 Kuschwarda 10

 Ladislaus rex 3
 Lasinio Carlo 42
 Lavantinensis episcopus 32
 Leopoldus I. 4, 5
 Lepge Joh. 41
 Lešany 15, 16, 17
 Leo XIII. 49
 Lhota Ant. 41
 Libertinus Georgius Joannes 6
 Lichtenfels Johannes 3
 Litomericensis dioec. 23
 Lochner Joh. Christoph. 6
 Los Josephus 7
 Lovanium 47
 Lublanensis episcopus 32
 Lucense monasterium 3
 Luditz 54
 Litomyšl 50

 Madeck Lucas 3
 Machek Ant. 41
 Maixner Petrus 41
 Malaca 49
 Manes Quido 41
 Mařák Jul. 41
 Mařan Joannes 10
 Marek Joannes 29
 Margold X. 41
 Maria Theresia 7, 8
 Markovský Wenc. 42
 Marmaggi 19, 20

 Masaryk 19, 21
 Maschakotten 53
 Maulpertsch F. A. 41
 Mayer Tadeo 41
 Mercy Henricus 12
 Miller Joannes, S. J. 4
 Millikau 54
 Mies 53, 54, 55, 56
 Misnenses figurae 43
 Mníchovice 45
 Moravia 3, 23
 Morstadt Vinc. 41
 Müller dr. 37
 Müller Joh. 11
 Müller R. 41
 Muta 62
 Muttich K. V. 41
 Myslivec Venceslaus 47

 Nadorp Franc. 41
 Navrátil Jos. 41
 Neirautter A. 42
 Neudorff 7
 Neuheüsl 5
 Niaradi Dion. 32
 Novák Ern. 42
 Novopacký Joh. 41
 Nürnberg 6

 Obděnice 57
 Obořiště 31
 Olomucium 3
 Ofen 5
 Ohnišfany Nové 49
 Opatrný Theophilus 37, 62
 Opiz G. 41
 Opitz A. 54
 Ořchensis vicariatus 37
 Ottenfeld Rud. 41

 Palacký 27
 Palliardi Ig. 42
 Panuška Jarosl. 42
 Paris 48, 49
 Parler Petrus 39
 Passini L. 41
 Paulus s. 9
 Pergl Ad. 41
 Pešina Thomas 37
 Pešina Wenceslaus Michaël 10 11,
 Peuckert Leop. 42
 Piepenhagen Aug. 41
 Piepenhagen Louisa 41
 Pícha Maur. 15, 16, 23, 31, 32, 44

- Pirkenhamerenses figurae 43
 Pirner Max 41
 Pius IX. 18
 Pius XI. 19, 20, 38, 46, 48, 49
 Plaucar Franciscus Xav. 12
 Plzeň 15, 37
 Plzenec 50
 Pluth C. 42
 Podbaňa 12
 Podlaha A. 26, 27, 29, 30, 31, 33, 37, 40, 50
 Podolí 21, 44
 Pogius 3
 Pohl Ign. 42
 Polička 50
 Polonia 47
 Popovice 31
 Porcellis J. 41
 Postel Car. 42
 Pozdeň 15
 Praga 5, 43, 50, 52, 53, 54
 Preissig Adalbertus 42
 Prestel Joh. Gotth. 42
 Příbram 57, 62
 Příchovský de Příchovic Antonius Petrus 7, 8
 Procházká J. 41
 Proxa de Pressa Paulus Theophilus 4
 Pucherna A. 42
 Pygmaei 49

 Quenet Carolus 50

 Raab Ign. 41
 Raconicensis vicariatus 37
 Rauch 41
 Reiner W. Laur. 41
 Reinheld von Reichenau Christophorus Joannes 4, 3
 Rélink Car. 42
 Remiger Joannes 23, 36, 55
 Renard 44
 Rentz Mich. 42
 Ridinger Joan. El. 42
 Ritter Xaver 20
 Rohlíček Fridericus 11, 13
 Rokycany 16, 18
 Rom Em. 41
 Roma 3, 19, 20, 34, 35, 37, 47, 49, 52
 Roubalík B. 42
 Rudl Sig. 41
 Ruspulus Barthol. 28

 Russ Car. 42
 Rybička Jos. 42

 Sadeler Aegidius 42
 Salisburgia 52
 Salm, de, Agnes 41
 Salm Guilelmus Florentinus 42
 Sartorius J. Chr. 42
 Savery Roelant 42
 Scipio Africanus 3
 Seghers Daniel 41
 Sedláček Jos. Adalb. 41
 Sedlák Joannes 15, 29, 31, 32, 37, 53, 55, 57, 61
 Sequens Franciscus 41, 42
 Schalcken Jac. 41
 Schedelius 44
 Scheiwl Jos. 41
 Schlaggenwaldenses figurae 43
 Schmidt Ant. 42
 Schuster Carolus 22, 23, 25, 26, 31, 38, 39, 46
 Schweiger H. 41
 Schwarzenberg Fridericus, card 18
 Schweissing 21, 50
 Sidney 36, 49
 Skapce 55
 Skrbek Jar. 42
 Slaný 15
 Slaviček A. 41
 Smetana Jos. Franciscus 41
 Smichaeus Franc. 42
 Smichaeus Joan. Jac. 42
 Smíchov 15
 Sorger Georgius 10
 Soukup Josephus 31, 45
 Spálené Poříčí 15, 16, 17
 Spalatensis episcopus 32
 Spann Joachim 41
 Sperl Catharina 55
 Spitzer Joan. Wenc. 42
 Springer Josephus 55
 Steiner Joan. Nep. 41
 Steinschönau 11, 12
 Strahov 3, 32
 Stretti Victor 42
 Sucharda Stanislaus 43
 Suchdol 11
 Sulislav 57
 Svoboda Car. 42
 Sydon Ferd. 41
 Sysang 42

- Šárka 30
 Šebesta Paulus 49
 Šejnost J. 40
 Šembera J. 42
 Šimon T. F. 41, 42
 Šittler E. 37
 Špillar Jarosl. 41
 Špinka Wencesl. 11
 Šrámek 37
- Tarsensis archiep. 20
 Techlowitz 54
 Teibner Vinc. 41
 Tepper Augustinus 7
 Tippmann Francis. Guilelmus 10
 Tittelbach 42
 Tomek Nicolaus 10, 27
 Trenkwald Jos. 41
 Triáček Adulphus 41
 Truhlář Josephus 3
 Tumpach Jos. 29
 Tuvora Antonius 42
 Tvrký Franc. Xaver. 9
- Ullík Hugo 41, 42
 Umlauf Ign. 41
 Urban Franc. 41
- Vacátko Lud. 41
 Vacek Gust. 41
 Wachsmann Frid. 42
 Vajs V. 47
 Waldhauser A. 41
 Wallerer 53
 Vambra 16
 Warnsdorf 54
 Varšava 20
 Washington 47
- Velehrad 7, 32, 48, 49
 Welchau 21, 44
 Wellner 41
 Veltež 14
 Verdun 44
 Weshoř 55
 Wessely 41
 Westerhout Balth. 42
 Wiehl Ant. 41
 Vienna 12, 20, 34
 Wildstein 44
 Willenberger Joh. 42
 Willmann Mich. Leop. 41.
 Vindobonenses figurae 43
 Wissočan 11
 Withoos M. 41
 Vladislaus II. 3
 Vlček Aug. 41
 Wohlmüt 32
 Wokaun Ant. Joh. Wencesl. 6, 7
 Wolf F. C. 42
 Wolf J. K. 42
 Volyně 14, 27
 Vosmík Vinc. 43
 Votlučka C. 42
 Vrané 17
 Vratislavia 3
 Würbs C. 41
 Würfel Adulphus 10, 12
 Wussin Casp. 42
- Zahradník Is. 33, 35
 Zákrejs Vladimír 41
 Zbořil 16
 Zbuzany 8
 Zumsande Jos. 41
- Ženíšek Franciscus 41, 42

CONSPECTUS TABULARUM.

		ad pag.
Tab. I.	Capitulum metropolitanum in processione theophorica anno 1927 . . . . . ad titulum libri	
Tab. II.	„Theses“ Antonio Wokaun dedicatae a. 1746	6
Tab. III.	Invitatio Francisci Guilielmi Tippmann ad inaugurationem suam in rectorem universitatis Pragensis a. 1829	10
Tab. IV.	Invitatio Nicolai Tomek ad inaugurationem suam in rectorem universitatis Pragensis a. 1841	10
Tab. V.	Diploma a capitulo Nicolao Tomek oblatum a. 1861	10
Tab. VI.	Capitulum metropolitanum in die s. Wenceslai a. 1927	16
Tab. VII.	Capitulum metropolitanum in processione die S. Joannis Nepomuc. 1928	16
Tab. VIII.	Episcopus Dr. Joannes Sedlák in pontificalibus	16
Tab. IX.	Nummus in honorem Antonii Podlaha sexagenarii ab amicis editus. Opus caelatum a Josepho Šejnost	40
Tab. X.	Collectio Dr. Podlaha	40
Tab. XI.	„	40
Tab. XII.	„	40
Tab. XIII.	„	40
Tab. XIV.	„	40
Tab. XV.	„	40
Tab. XVI.	Josephus Hanuš	48
Tab. XVII.	Antonius Eltschkner	51
Tab. XVIII.	Michaël Distler	51
Tab. XIX.	Josephus Grüner	53
Tab. XX.	Joannes Remiger	55
Tab. XXI.	Josephus Čihák	57
Tab. XXII.	Theophilus Opatrný	62

CAPITULUM METROPOLITANUM IN PROCESSIONE THEOPHORICA ANNO 1927.

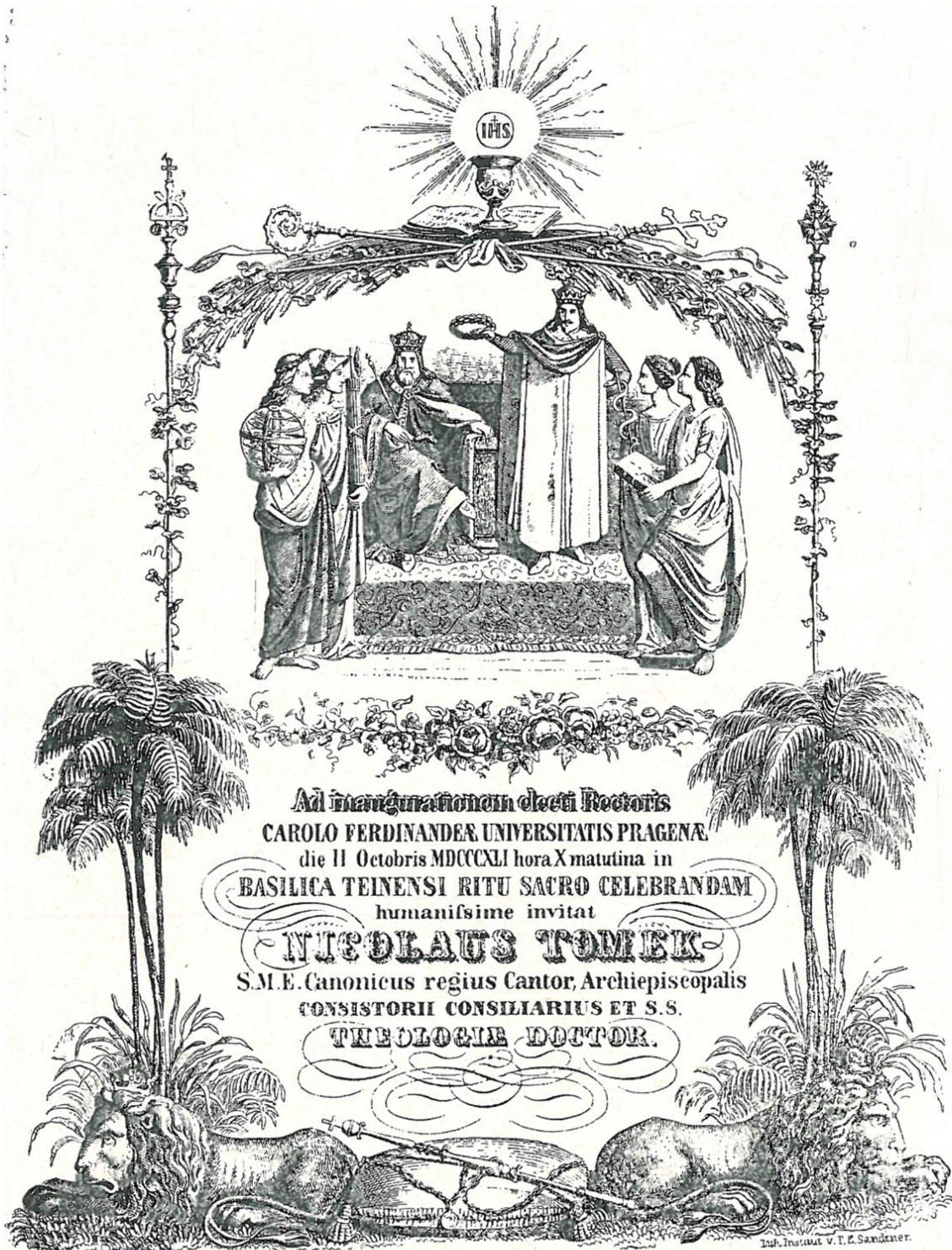
„THESES“ ANTONIO WOKAUN DEDICATE A. 1746.

INVITATIO FRANCISCI GUILIELMI TIPPMANN AD INAUGURATIONEM
SUAM IN RECTOREM UNIVERSITATIS PRAGENSIS
A. 1829.

INVITATIO NICOLAI TOMEK AD INAUGURATIONEM SVAM
IN RECTOREM UNIVERSITATIS PRAGENSIS
A. 1841.

Hochwürdigster
Hochgeborener Herr Dom - Dechant
— und —
L A N D E S - P R Ä L A T

Da die Geseftigten Mitglieder des allzeit getreuen Metropolitan -
Domcapitels, bei der am 9. November l. J. abgehaltenen Capitular - Conferenz zu der an -
genehmen Überzeugung gelangten, daß seit Ihrer zwölftährigen Leitung der Capitel
Ansehnlichkeiten, besonders in ökonomischer Richtung fast staunenswerthe Resultate
erzielt wurden, so rechnen die Geseftigten es sich zur angenehmen Pflicht Ihnen
Hochwürdigster Herr Domdechant
mitteltst gegenwärtiger Adress den wärmsten Dank hiemit auszusprechen.

Prag am 18. November 1861.

Anton Kung
auswärtiger
Präsident
des Capitels
Johann Machan
auswärtiger
Präsident
des Capitels
Christoph Mühlbacher
auswärtiger
Präsident
des Capitels
Josef Kung
auswärtiger
Präsident
des Capitels

Seiner Hochwürden und Gnaden dem Herrn Herrn **Nicolaus Tomek** Dom -
Dechant und Landes - Prälat.

CAPITULUM METROPOLITANUM IN PROCESSIONE DIE S. WENCESLAI A. 1927.

TAB. VII.

CAPITULUM METROPOLITANUM IN PROCESSIONE DIE S. JOANNIS NEPOMUCENI A. 1928.

TAB. VIII.

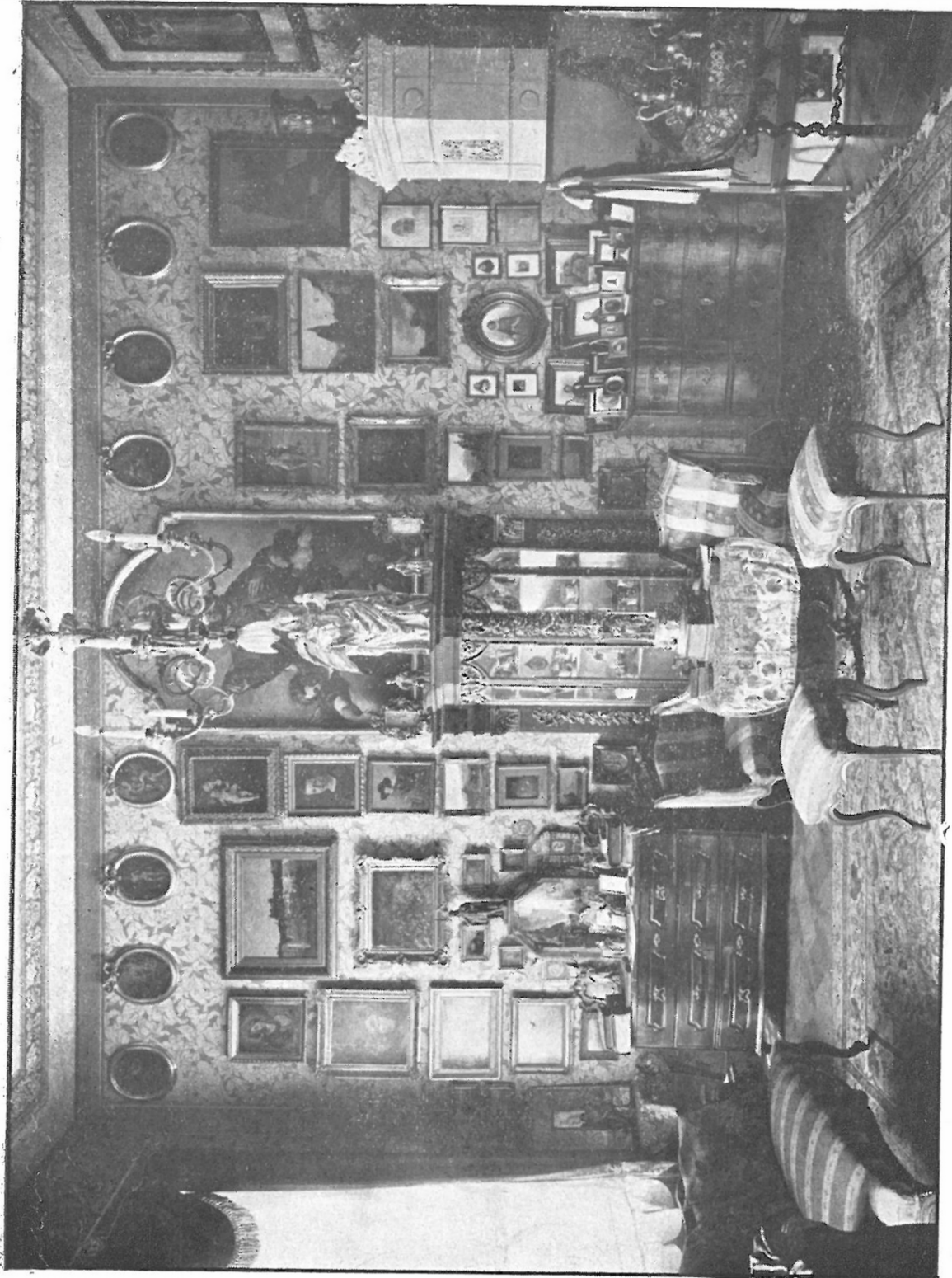
EPISCOPUS Dr. JOANNES SEDLÁK IN PONTIFICALIBUS.

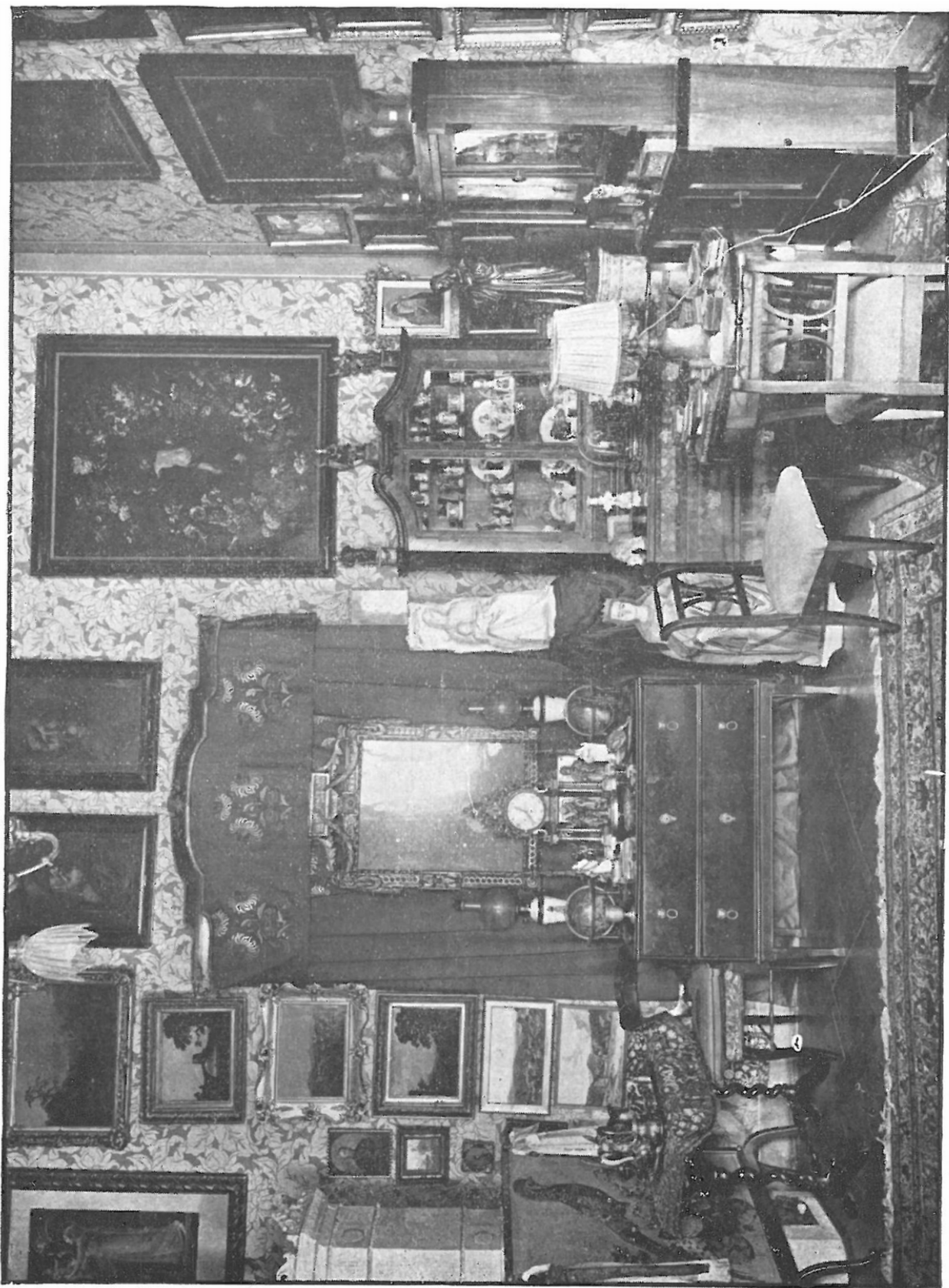
NUMUS IN HONOREM ANTONII PODLAHA
SEXAGENARII AB AMICIS EDITUS.
Opus caelatum a Josepho Šejnost.

COLLECTIO DR. PODLAHA.

- Imagines vitam D. N. Jesu Christi representantes in ligno pictae e primo dimidio saec. XVIII.
 Madonna XVIII. Chitussi. Madonna XVI. saec. Reiner Vacátko. Wirbs. Šimon. Pirner.
 Triáček. Rom. S. Anna „metterzia“ Clarot. Rsuch.
 Ender. Q. Manes. Waldhauser. figura saec. XVI. Hirschelli. Keller.
 Withoos. Procházká. „Porcelaiee“ et Mayer.
 Navrátil. Dorer. Hirschelli. „faience“, vasa vitrea. Clarot.
 Vacek. Ferg. imitatio candelabri S. Wenceslai. Miniature
 (Umlauf Berka, Zumsande, Lupp, Heicke, Führich).

COLLECTIO Dr. PODLAHA.

Pirner.
Grund.
Piepenhagen.
Passini.
Gruss.
Bubák.
Jiřík.

Keck.
Maulpertsch.

Vosmík.
S. Ursula
(fig. s. XVI.).

Seghers. B. V. Maria Ambrosi.
„Porcellaine“ Jesulum gestans Hartmann.
e „faience“, fab. picta sac. XV.
Vosmík.

COLLECTIO Dr. PODLAHA.

Seghers.
S. Ursula
(fig. lign. saec.
XVI.).

Fila.
Hemskerck.
Vosmik.

Ambrosi.
Hartmann.

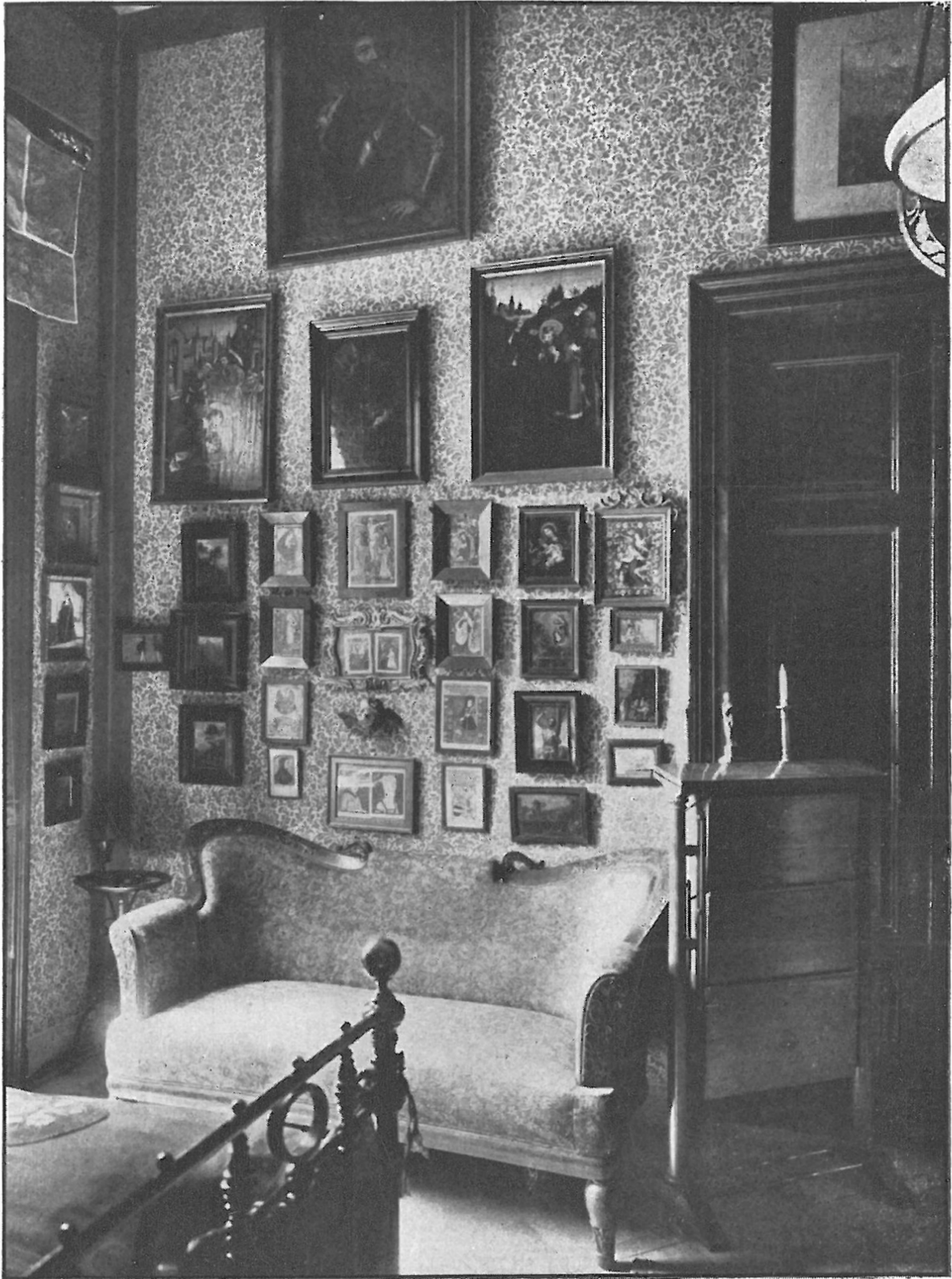
Discus marmoreus innocentii P XI.
Harper
Piepenhagen.

COLLECTIO Dr. PODLAHA.

S. Joannes Ev. Berentz. S. Iacobus
(tabula picta saec. XV.). Madonna (tab. picta saec. XV.).
Mercator Turca (fig. saec. XVII.).
(fig. saec. XVIII.).

COLLECTIO Dr. PODLAHA.

Mors s. Wenceslai. tabula picta saec. XV.). Grund.	Reiner. P. Brandl. incunabula- xylographica Salm.	S. Wenceslaus egenis ligna com- portans, tabula picta saec. XV.). Calimberg.	S. Theresia (opus ceropl.).
--	---	--	--------------------------------

COLLECTIO Dr. PODLAHA.

Effigies cuiusdam
viri nobilis
(saec XVIII ineunt).
Imago S. Wenceslai a
Matth Svoboda d lineata
a. 1773.
„Paravent“ (1830).

Rud. Müller.
B. V. M. Oettingen-sis.
Figura S. Wenc
saec. XVII.

Teibner.
Hermes apostoli
saec. XVII.
Porcelaine et faience ; vasa vitrea.
S. Joseph cum Jesulo
peregrinatur (fig. lign. saec. XVIII.).

Regio maritima
picta primo
dim. saec. XVII.

TAB. XVI.

JOSEPHUS HANUŠ.

TAB. XVII.

ANTONIUS ELTSCHKNER.

TAB. XVIII.

MICHAEL DISTLER.

TAB. XIX.

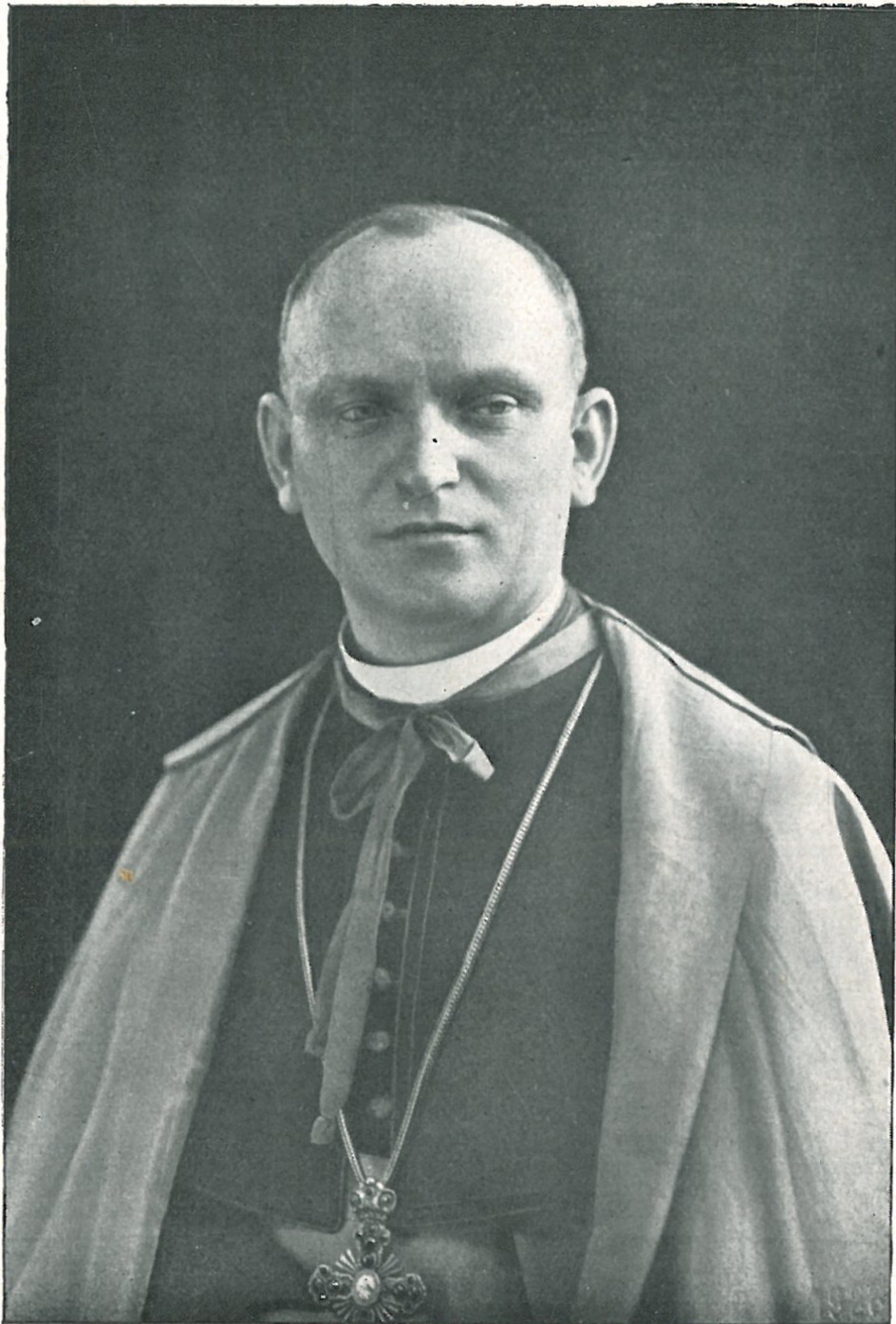
JOSEPHUS GRÜNER.

JOANNES REMIGER.

TAB. XXI.

JOSEPHUS ČIHÁK.

TAB. XXII.

THEOPHILUS OPATRNÝ.